

ruh ve madde

Türkiye Metapsizik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Cemiyeti Neşir Organıdır

**Cilt: 10, Sayı: 116, Eylül 1969
Cemiyet adına Sahip ve Mes'ul Müdür**

Ergün Arıkdal

★

Hazırlayanlar :

Doç. Dr. Muammer Bilge

Dr. Gültekin Caymaz

Ali Erman

Selman Gerçeksever

Atilla Ultav

Berrin Gerçek

Sadiye Korates

Güven Erer

Enver Ölçermar

Mehmet Sancar

Yorgo Karaca

Adnan Özgen

Baykur Bilgin

Kapak Kompozisyonu

Ağz Ressarı

Önder Akınal

**İdarehane ve Cemiyet binası:
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokağı)**

★

Dizgi ve Baskı : T A Ş Matbaası

★

Kapak Baskı : Gençay Matbaası

Cilt: Çınar Mücellithanesi

★

Abone ücreti :

Yıllık 20 Lira

★

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Silas NEWTON, zamanımızın «manyetik güç» üzerinde en geniş bilgiye sahip bir uzmanı, bilgini- dir. Bu zatın yaptığı araştırmalar ve tecrübeler gayet gizli tutulmakta, asrınızın en harikah bilgilerini elde etmektedir. Jeolog, Jeofizik ve Füze Bilgini olan Silas Newton UÇAN DAİRELERE hayatını borçlu, ilmini borçlu bir kimsedir. Bugün gayet seçkin bir grup bilim adamının önünde yaptığı samimi konuşmaları bütün dünyada geniş yankılar yapmıştır.

İşte bu konuşmanın tamamını sizlere orta sayfada sunuyoruz. Ruh ve Madde Dergisi herşeyin esasına nüfuz etmeyi, doğru ve hakikat olanı savunmayı amaç bilmiş ilmi bir dergidir. Artık «Peşin hüküm», «şahsi kanaat», «otorite teminatı», «yan destekli araştırma» devri çoktan çekip gitmiştir. Onun yerine gayet açık bir zihniyetle tabiatın her olayı ile yakından ilgilenmek ve durumdan araştırıp sual sormak devri başlamıştır.

İnsanın bilerek ve samimi olarak istediği şeylerin pek çoğuna cevap verilmektedir.

Mustafa Molla, Mevlâna, İlahî Dost müstear isimli ruhsal şahsiyetlerin yirmi senedir medyomluğunu yapan şair, edip ve ressam dostumuz Macit Aray ile bir seri celse yaptık Çok istifadeî olacağını ümid ederek, bu sayıdan itibaren bu celseleri kıymetli okurlarımıza sunuyoruz. Öyle ümid edilmektedir ki Sayın Macit Aray'ı sürekli olarak aranızda bulacağız.

Bu durum tahakkuk ederse «Genel Celselerin» günlerini mecmuada ilân ederek, vakti müsait olan ekurlarımızı Cemiyetimize davet edeceğiz.

Ruhi Plânlar, Cemiyetimizin eliaden görünmez elleri ile tutmuşlar gayet ahenktar olarak götürmekte, yardım ve irşatlarını esirgememektedirler. Ruh-sal billmin, vicdan ve şuur kürsüsünün mihrakı olmak üzere yukarı alemden bir hazırlık, bir telâş var gibidir. Kendimizi, hepimiz, mesafesiz olarak bu görove hazırlamamız lâzım gelmektedir.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

Sovyet Bilginleri «AURA»nın Resmini Çektiler

«Psychic News (No. 1913) dergisi'nin bildirdiğine göre, Leningrad Üniversitesinden bir araştırma ekibi ki Prf. Pavel Gulyayev tarafından yönetiliyor, «İnsan, hayvan ve böceklerin avralarını (gözle görülmeyen ışınlarını) tesbit edip fotoğrafını çekebilen çok hassas bir cihaz imal etmişlerdir.»

Bilindiği gibi avralar insanlar arasındaki ilişkilerde sempati ve antipatinin (sevgi-nefret) doğmasında büyük bir rol oynarlar. Ruslar'a göre avralar kalb ve sınırların elektriksel etkisinden doğmaktadır. Bu bir tabii elektriktir. Bu tabii elektrik kaynakları karmaşık bir elektrik sahası yaratırlar: bu ikinci bir fantomik şehsiyettir. Vücudun dışına yayılır. Esasında, Moskova, Novosti Bilgi Servisi tarafından elde edilen bilgiler noksanıdır.

1962 yılında «Sovyetler Birliği» isimli dergi «hayat alevi» ismi verdikleri hayreteşayan fotoğraflar yayınladı. Bunlar insan vücudunun muhtelif kısımlarından yayılan avraların resimleriydi.

Bu dergiye göre, Sovyet araştırmacıları avra ışıklarının şahsen sağlık durumu, mizacı ve diğer faktörlere göre renk değiştirdiklerini keşfetmişlerdir.

Resimler, Semyon Kirlian ve karısı Valentina tarafından yapılan «yüksek frekanslı üniversal bir kamera» ile tesbit edilmiştir. Daha geniş izahat bulmak mümkün olmamıştır.

Amerikan ve Rus araştırmacıları arasındaki rekabet uzay sahasında olduğu gibi, psizizm sahasında da devam edeceğe benzer.

Önemli yanı, Ruslar gibi mâneviyatsız ve kaba bir materyalizmin liderliğini yapan ülkenin, maddeci gözü ile de olsa; insanın ötesine taşan araştırmalara önem vermesi, ciddi mü lââlar yürütmesi gelecek bakımından ümit vericidir, işte başka bir örnek daha: **AMERİKAN VE RUS BİLGİNLERİ ANLAŞIYORLAR...**

Normalüstü melekelerin araştırılması konusunda epeyi ilerlemeler olmaktadır.

«İnsan düşüncesini binlerce kilometre öteye nakledebilir» diyorlar artık...

«İnsan bedeninin anten gibi kullanılabileceği ve binlerce kilometre öteye düşünce nakli için gerekli olan enerjiyi imâl edebileceğine dair olan delil, California Üniversitesince organize edilmiş olan, duyular üstü idrak konferansında Rus ve Amerikan bilginlerince hafta sonunda ortaya konmuştur. Popov Enstitüsü araştırmacılarından Dr. I. Kogan (Ruh ve Madde'de teferruatlı olarak tanıtılmıştık) adına okunan bir tebliğe göre düşünceler, çok önemli olan uzunlukları 25 ile 965 kilometre arasında değişen dalgalar üzerinden nakledilebilmektedir. Normal olarak, radyo dalgaları santimetrenin kısırlarıyla ölçülürler.

«Telepatinin, elektromanyetik saha vasıtasıyla, mesafe ne olursa olsun nazarı olarak mümkün olabileceğini» ümit etmektedir. Kogan.

California Üniversitesi tıbbi psikoloji profesörü Dr. Thelma Moss :

«Amerika veya Rus uzay uzmanlarının duyular üstü idrak meselesiyle (telepati ile çok alâkadar olduklarını, elektronik konuşma sıs-

temlerinde bir arıza meydana geldiği zaman astro-notlar ile temasta kalmak için telepatiden istifade edilebileceğine» dikkati çekmiştir.

«Ruslar tarafından yapılan çalışmalar şunu ortaya koyuyor ki insan vücudu uzun mesafeden yapılan telepatik görüşmeler için gerekli olan lüzumlu akımın dört-beş mislini hasıl etmektedir.»

«Kogan'ın tebliğinde alıcı ve veri arasında 2900 Klm. mesafeden telepatik nakilin meydana geldiği belirtilmiştir.

«Dr. Moss ise, Los Angeles Üniversitesi ile İngiltere'deki bir Üniversite de bulunan sujelerin 8.000 Klm. mesafeden telepatik görüşme yaptıklarını söylemiştir.»

Görülüyor ki, Rusya ve Amerika arasındaki kalın perde de küçük bir delik belirmiştir. Bu delik ruhi araştırmalar sayesinde olmaktadır.

İnşallah bilimciler kendi rasyonalizmlerini yavaş yavaş terk ederek yeni bir mantık ve anlayışla kendi ufuklarını genişletirler. Bunun böyle olması zarureti vardır. Zira büyük halk kütleleri iş başında bulunan ilim adamlarına güvenmektedir, onlardan birşeyler ummaktadır. Teknolojik otoritelerin, artık psişizmi ihmal etmeleri zamanı geçmiştir. Türkiye'mizin bilim adamları Rus ve Amerikalı meslektaşlarından daha güçlü olarak bu meseleleri tetkik edip, söz sahibi olur-

lar. Ümidimiz bâkidir...

ARZ-DIŞI ARAŞTIRMALAR.

Bilgin, uzman ve ilmi namusa sahip müşadeci Aimé Michel, Moskova Sternberg Enstitüsünden genç Rus astrofizikçisi, Nikolos Kardachev'in çalışmalarını yansıtan bir makalesi yayımlandı: Arz-Dışı Araştırmalara Doğru.

Uzayda milyonlarca güneş gibi ışın salıp duran «kazar»ların, bu esrarengiz yıldızların mevcudiyetini ele alıyor Kardachev. Kazar'lar, insanların gitgide ihtiyaç duyduğu ve Galaksinin son sınırında gitgide görünür hale gelecek olan enerji dağıtıcısıdır. Bu şartlar dahilinde, N. Kardachert, uzayda bizimkinden çok eski, ziyadesiyle tekâmül etmiş milyonlarca beşeriyetin var olduğuna inanmakta ve şöyle demektedir: özetlemek gerekirse, şimdiden sonra, astronomik gözlem bu beşeriyetlerin uzay faaliyetlerini ortaya çıkarmaktadır.

Biz spiritüalistleri sevindiren bu durum karşısında Aimé Michel, bir Fransız astrofizikçisine, Kardachev'in fikirleri hakkındaki düşüncelerini sordu cevabı şöyle oldu:

«İki nokta üzerinde hakları var gerçekten,» dedi. Önce, Dünyamız gibi, zeki varlıkları barındıran çok büyük sayıda plânetler mevcuttur; ve sonra bu zeki varlıkların büyük bir kısmı bizden ziyadesiyle alim ve medeni olmalı. Fakat kim bize insandan daha ziyade

tekâmül etmiş bu nev'in halâ makinalar, maddi kuvvetler, enerji neşreden bütün bu fiziki faaliyetlerle ilgilendiklerini söyler? Bana göre, bu varlıklar, -onları görebileceğimizi farz edelim. bilhara zihni ve ruhi üstünlükleri ile bizi mağlûp edeceklerdir. Onların yüksek ahlâk ve tekâmülleri bizi utandıracaktır. İnanıyorum ki, bizim durumumuz, insana nazaran hayvan ne ise onlar karşısında öyledir. Ve belki de evliyadan bir adama nazaran hiç terbiye görmemiş ham bir insan gibidir. Fakat, esasında, hayvan beşerî faaliyetle asla mukayese edilmez. Arı, balının insan tarafından alındığını bilmez; sürü, kesilmek ve yemek üzere beslendiği hakkında bilgiye sahip değildir. Kardachev'in araştırdığı bu varlıkları nasıl tahayyül edebiliriz ve mevcudiyetlerinden emin olabilir miyiz? Asla.»

A. Michel şu neticeyi çıkarıyor:

«Şu korkunç «asla» yı düşünüyorum». Kimbilir Belki «onlar» şuracıkta, tıpkı arı kovanının yanındaki arıcı gibi... Gözlerimiz onları görmeyi bilmiyor ya da Dünya'mızı yöneten hikmet ve sevginin ortaya çıkmasını bekliyorlar, belki, sadece ölçmeyi bellemiş astronomlarımızın âletlerinden ziyade kaba kuvveti istemiyorlar.

Soruya cevap böyle. Hepimizin arzu ettiği kesin cevabı ne zaman alacağız? Pek çok geç değil?

Ruhum Aranızda Oturuyor

Yazan : Allan KARDEC
Çeviren : Yorgo KARACA

Bay Jobard Paris Spirit Cemiyetinin fahri başkanıydı; 8 Kasım celsesinde onu çağumağa niyet etmiştik ki, kendisi daha evvel davranarak kendiliğinden aşağıdaki tebliği verdi :

Şimdiye kadar nafiye yere teşvik ettiğim medyum vasıtasıyla tezahür etmek isteyen, çağırmağa niyetlendiğiniz ben, işte buradayım.

İlk olarak, Ruhumun bedenimden ayrılma anında meydana gelen intibalarımı anlatacağım; duyulmamış bir sarsılma hissettim, birdenbire doğumumu, gençliğimi, olgun yaşımı hatırladım; bütün hayatım hafızımda net bir şekilde yeniden çizildi. Sadece inancımızın açıkladığı muntakalarda tekrar bulunma arzusunu hissediyordum; sonra, bu heyecan sükûn buldu. Serbestdim ve vücudum hareketsiz yatmaktaydı. Ah! Sevgili arkadaşlarım, vücudun ağırlığını bırakmak ne coşkunluk! Mekâni kucaklamak ne coşkunluk! Mamafih, birdenbire Rabbin bir seçkin kulu olduğumu sanmayınız; hayır, daha çok öğrenmesi gereken, kendini biraz sakınmış olan Ruhlarla beraberim. Sizleri sürgünde bulunan kardeşlerimi hatırlamakda gecikmedim ve sizlere temin ederim ki, bütün sempati ve temennilerim sizleri sarıdır.

Beni kabul eden Ruhların kimler olduğunu, intibalarımın ne olduğunu öğrenmek mi istiyorsunuz? Çalışmalarımızı paylaşmış olan kardeşler, bütün çağırıklarımız bana arkadaş oldular. Parlaklığı gördüm, fakat onu tarif edemiyorum. Tebliğlerdeki hatalı iddiaları ıslâh etmek maksadıyla doğru olanı eğriden ayırt etmeğe kendimi hasretmişim. Nihayet sizinkinde olduğum gibi, diğer âlemde de hakikatın şövalyesi olmak için hazırım.

JOBARD.

Soru — Yaşarken, arzı terkettiğiniz zaman, sizi çağırmanızı tenbih etmiştiniz; yalnız arzuunuza uymak için değil, samimi sempatinizin delilini yenilemek ve bilgi almak hususundaki ilgimize binaen bunu yapıyoruz; zira siz, bulunduğunuz âlem hakkında bize herkesden iyi malûmat vereblecek durumdasınız. Dolayısıyla sualerimize cevap verirseniz memnun olacağız.

Cevap — Halen en fazla ehemmiyeti haiz olanı öğrettiklerinizdir. Sempatinize gelince; onu görüyor ve fakat ifadesini ku-

laklarla iştmiyorum, bu da büyük bir te-
rakkî teşkil ediyor.

Soru — Fikirlerinizi tayin etmek ve belirsizce konuşmamak için, ilk olarak burada hangi yerde olduğunuzu; ve şayet sizi görebilmemiz mümkün olsaydı nasıl görürdük, diye soruyoruz?

Cevap — Medyomun yanıdayım, masanızda oturan beni, eğer görebilseydiniz, Jobard'ın görüntüsünde görürdünüz; açılmamış fani gözleriniz Ruhları ancak ölümlü görüntüsü altında görür.

Soru — Bizim için kendinizi görünür durumda koymanıza imkânınız var mıdır? Şayet muktedir değilseniz, engel nedir?

Cevap — Tamamen şahsi olan tasarrufunuz! Bir duru görü medyomu beni görebilirdi; diğerleri görmezler.

Soru — Size ayırdığımız bu yer, hayatta iken celselerimizde hazır bulunduğunuz zaman işgâl ettiğiniz yerdir. Dolayısıyla sizi görmüş olanlar, o zaman olduğunuz gibi gördüklerini tasavvur etmelidirler. Şayet maddî bedeninizle burada değilseniz, şekli aynı olan seyyalevî bedeninizlesiniz; şayet beden gözleriyle sizi görmüyorsak, düşünce ile (tasavvur ile) görüyoruz; şayet sözle tebliğ veremiyorsanız, bir aracı yardımıyla onu yazı ile yapabilirsiniz; dolayısıyla vefatınızla irtibatlarımız hiç de kesilmiş değildir ve sizinle eskisi kadar kolayca ve tam olarak görüşebiliriz. Böyle değil midir?

Cevap — Evet, bunu uzun zamandan beri biliyorsunuz. Bu yeri haberiniz olmadan bile sık sık işgâl edeceğim; zira Ruhum aranızda ikamet edecektir.

“Ruhum aranızda ikamet edecektir” cümlesine dikkati çekiyoruz. Bu durumda hiç de bir sembol mevzu bahis olmayıp bir realitedir. Spiritüalizmin bize Ruhların tabiatı hakkında verdiği bilgiye göre, bir Ruhun yalnız düşünce ile değil de, şahsiyetinin ayrılığını teşkil eden esirî bedenî vardiyesiyle de şahsen aramızda olabileceği bilinmektedir. Bundan ötürü istediği zaman gidip gelebileceği için bir Ruh, hayatta bulunduğu müddet zarfında aramızda bulunuşundan daha da iyi

olarak ölümünden sonra da aramızda ikamet edebilir. Böylece, yanımızda yaşayan görünmeyen bir kalabalık vardır, bir kısmı kayıtsız, bir kısmı ise bize muhabbetle bağlı olanlar; bilhassa bu sonunculara “Aramızda ikamet etmektedirler” sözleri kullanılabılır ve şu şekilde de tercüme edilebilir: Bize müzaheret ederler, ilhanı verir ve himayede bulunurlar.

Soru — Bu aynı yerde oturmuş olduğunuz zamandan hayli bir zaman geçmiş değildir; şimdi içinde bulunduğumuz şartlar size tuhaf geliyor mu? Bu değişiklik sizde ne gibi bir tesir meydana getiriyor?

Cevap — Bu şartlar bana tuhaf gelmiyor. Zira dezenkarne (bedeninden ayrılmış) olan Ruhum göze aldığı meselelerin hiç birini gölgede bırakmayan bir vuzuha sahiptir.

Soru — Son mevcudiyetinizden evvel, bu aynı halde olup olmadığımızı hatırlıyor, değişmiş bir şey buluyor musunuz?

Cevap — Evvelki mevcudiyetlerimi hatırlıyor ve kendimi düzelmiş buluyorum. Görüyor ve gördüğüme kendimi benzetiyorum. Evvelki enkarnasyonlarımda, müteşevviş Ruh, olarak ancak dünyevî eksikliklerin farkına varıyordum.

Soru — Sondan bir evvelki, Bay Jobard olarak doğmadan evvelki mevcudiyetinizi hatırlıyor musunuz?

Cevap — Sondan bir evvelki mevcudiyetimde, yoksulluktan ve işini mükemmelleştirme arzusundan yıpranmış bir makinisttim. Jobard olarak fakir bir işçinin rüyalarını gerçekleştirdim ve sonsuz iyiliği, dimağımında bıraktığı nebat tohumunu filizlendirdiğinden dolayı Allaha hamdediyorum.

Soru — Başka yerde (şimdiye kadar) irtibat kurdunuz mu?

Cevap — Henüz az irtibat kurdum; birçok yerde bir ruh, ismimi aldı; bazan yanıdaydım, doğrudan doğruya kendim bunu yapamıyordum. (irtibat kuramıyordum). Vefatım o kadar yeni idi ki, henüz hazı dünyevi tesirlere bağıyım. Düşüncelerimi ifade edebilmek için mükemmel bir

(Devamı sayfa 31'de)

Namus Meselesi

● Kadında cinsel ilişki (seks), yasa dışında namussuzluktur!...

Yazan : Mehmet SANCAR

**KAATİL OLAN 2 OĞLUNU
ALINLARINDAN ÖPÜP KUTLADI**
(Milliyet, 6 Ocak 1969).

Kız kardeşlerine tecavüz eden Rıza Karadağ'ı öldüren Emin ve Hasan Yıldız'ı karakolda anneleri ahularından öperek tebrik etmiş ve «namusumuzu temizlediniz» demiştir.

Yıldız kardeşler, ongün önce, polis noktasına 50 metre uzaklıkta sokakta cinayeti işledikten sonra kaşmışlardır.

Ancak, polis, kaatil kardeşleri evlerinin samanlığına sakalırken yakalamıştır.

Anneleri kaatil oğullarını öptükten sonra, «Sütüm size helâl olsun, Geride 7 oğlum daha var. İkisi namusumuzu temizlemek için fedâ olsun ne çıkar?» demiştir.

Kaatilleri öteki kardeşleri de tebrik etmişlerdir.

**KIZKARDEŞİNİ EKMEK
BIÇAĞI İLE DOĞRADI**
(Günaydın, 27 Şubat 1969).

Mustafa Ballıgül adında 19 yaşındaki bir kunduracı kalfası, bir ay önce bir manlfaturacı tarafından kaçırılarak işgal edilen kızkardeşi 14 yaşındaki Hamm Ballıgül'ü, ekme bacağı ile, tavuk keser gibi boğazlayarak öldürmüştür.

Kardeş kanına buladığı ellerine kelepçe vurularak gizlendiği evden alınmış Reşad diye karakoluna getirilen genç katil suçunu itiraf etmiş ve büyük bir soğukkanlılıklar, «Onu ben öldürdüm» demiştir.

Polise verdiği ifadede sözlerine, «Biz yokluk içinde büyüdük» diye başlayan kardeş katili Mustafa, «Hanım, bir ay önce

Kemal adındaki adama kaçtı. Onunla mahkerelik olduk. Hakim Kemal'i tevkif ettirdi. İddiaya göre kardeşimin zorla ırzına geçmiş. Olan oldu, fakat mahallede dedikodu bitmedi. En yakın arkadaşlarım bile bana laf çakıştırıp, (Bacısı güzel), (Kardeşin o biçimmiş), (Bu akşam bize de gönder..) gibi işi çıkırdandan çıkaran sözler sarfetmeye başladılar.» diye devam etmiş, «Bu duruma ancak silah namusumuzu temizlemekle sen verebilirdim» şeklinde konuşmuştur.

**İGFAL EDİLEN GENÇ KIZ,
AKRABALARİ TARAFINDAN
BOĞULDU.**

(Milliyet, 31 Mart 1969).

İzmit'in merkez ilçeye bağlı bahçecik köyünde 6 ay önce orıadan kaybolan 19 yaşında Nuriye Selim'in akrabaları tarafından boğulduktan sonra gömüldüğü meydana çıkarılmıştır.

İhbar üzerine yapılan kazıda genç kızın, boynunda boğulduğu kemer olduğu halde cesedi bulunmuştur.

Cinayete genç kızın aynı köyden bir genç tarafından işgal edilmesinin sebep olduğu bildirilmiştir. İddiaya göre cinayeti, olayı ailesinin namus meselesi yapan Nuriye'nin dedesi Osman, amcası Zekeriya, dayısı Mustafa ve Niyazi Selim işlemişlerdir.

Yakalanmış Osman ve Mustafa Selim nezaret altına alınmışlardır.

Her gün Duyduklarımız :

Gündelik gazetelerimizden hergün okuduğumuz haberlerden üç örneği, belki tekrar okumuş olunuz. Çevremizin «na-

mus anlayışına» uygun ve pek yadırgamadığımız üç olay...

Cahil, zavallı köylü, tarla yapmak için ormanı yakar... Ve bu zavallılıklar birike birike, güzel yurdumuzu çöle çevirir!; Dağ başına düşen bir damlayı tutacak bir kök kalmadığından, köyler, kasabalar seile gider... Evler yıkılır... İnsanlar ölür... Ocaklar söner...

Birbirinin canına, yurduna kasteden bu fill namussuzluk değildir!...

Bir orman yakarı, köy namusu, kasaba namusu, vatan namusu, daha doğrusu, cümlenin canına kastedenin namussuzluğu» deyip bir öldüren gördünüz mü?

Orman yakmanın cezası, kanunumuzda «İdam» olduğu halde dahi (oy için affetmek dururken), vatan için asıldığını olsun hiç duydunuz mu?...

Bir izabede tezgâhını kurup eroin imâl eden «İnsanlık düşmanlarını», hemen hemen her gün gazetelerden okuyoruz...

Eroin imâlcinin akrabalarından biri çıkıp da, insanları, para için zehirleyip perişan eden ve ölümlere sürükleyen bu «İnsanlık hainini», «alle namussu, insanlık selâmeti için» katlediyor mu?... Hiç böyle «namus temizleyen» işittiniz mi?

Eroin gibi maddeleri imâl edenlerin de cezaları, kanunumuzda «İdam» olduğu halde ve bunca imâlât yeri basılmasına rağmen, acaba numunelik bir idam, bu suçtan asılan bir kimse biliyor musunuz?!

Türlü-çeşitli hırsızlıkların artık namussuzluk sayılmadığı üzerinde durmuyoruz : Azıncı hırsızlık, çoğunluk yolsuzluk-tur!...

BUNLARIN YANINDAKİ NAMUSSUZLUK :

Eğitim ve öğretimden, çoğunluk nasibini almamış zavallı genç kızlar!... Hattâ kadınlar!... Dört duvar arasından çıkarılmış sayılırlar mı ki?!... Dişilliği için bildiği nedir ki?!...

Keza, çoğunluk gençlerimiz, hangi cinsel eğitim ve öğretimi bilir ki!... Kaç erkek, dişisinin karşısında eğitilmiş, bilgili erkektir?...

Bütün dinlerin, çağlar boyunca insanlığa telkin edegeldiği «zina yasağı», an-

cak tek taraflı, tek namus anlayışdır!...

Toplumların kültür ve inanç seviyelerine göre bu, yasak, hafifler veya şiddetlenir; o kadar!...

Çoğu, bir yuva kurmak, mutlu olmak pahasına kandırılır!... İğfalinin müsebbibi ikinci plânda bırakılıp, o, bu saf niyet ve kanışı uğruna «namussuz» olur!... Ve «alle namussu» için de, vahşice öldürülür!...

Ashında bu ölüm, onun kurtuluşudur : Çünkü bu kıt ve kısır anlayış içindeki toplumda «İğfal edilmiş» olarak yaşayabilmek zaten ölümden beterdir!...

Asıl «namussuzluklara» gösterilen tepkilerin hiçliği yanındaki bu kabil bir «numus anlayışı», bilinçsizlikten öte bir şey değildir. Din adına gösterilen titizlik dahi hiçtir. Örneğin, Kutsal Kitabımızın Nisa Süresi 15. Âyetini birlikte okuyalım : «Kadınlarınızdan zina edenlere karşı içinizden dört şahit dinleyin. Dört kişi şahitlik ederse, onları ölüncüye kadar, yahut Allah onlara bir yol açıncaya kadar evlerde tutun.» Diyor. Öldürün demiyor! Devam edelim : «İçinizden zina eden iki kimseye eziyet edin. Tövbe edip durumlarını düzeltirlerse onları cezalandırmaktan vazgeçin... Allah ancak kötülüğü bilmeyerek yapıp, çarçabuk tövbe edenlerin tövbesini kabul eder.» Yalnız kadına eziyet edip erkeği başıboş bırakın da demiyor!...

Din zinayı böylesince yasaklarken, insan öldürmeyi de yasaklıyor!...

Şuursuzca bir «namus telâkkisi» uğruna ise, her iki yasak da, gaddarca çiğnenmiş oluyor!...

Maksat, zina edenin öldürmek değil, eğitmek; topluma dürüst olarak maletmek. Teziyetten murad da bu...

NAMUS YÜZ AKIDIR :

Kulun, Rabbinin karşı yüzü, vicdan adamı oalbilmesi demektir.

İnsanın insana karşı yüzü de budur.

Onur böylesinde vardır ve korunmağa değer. «İzzetinefs» dediğimiz «nefisteki izzet» ruha malolmuştur. Tekâmül seviyesiyle ilgilidir. Buna dokunmak, ferdin tekâmülü ile oynamaktır!...

Vicdan seviyesine ulaşmamış bir «İz-

(Devamı sayfa 9'da)

RUH ve MADDE'nin

CILT: 6

Sayı: 61

Ölümden Sonra İnsan: Başlıklı yazı serisi bu sayıda bitiyor.

Bu sayıda Kadri ve Mustafa Molla'dan kıymetli tebliğler var.

Sayı: 62

«Mevlana ve Kadri» : Bedensiz varlıklardan alınan tebliğler...

Öldükten Sonra Yaşıyoruz: Ölen bir adamın karısı, ölmezliğin gerçek olduğunu açıklıyor.

Rüyalar ve Yorumlar: Başlıklı yazı serisinin bu kısmında çeşitli sembollerin ne anlama gelebileceği anlatılıyor.

Sayı : 63

İlahi Dostlarla Görüşmeler: Bedensiz varlık Mustafa Molla'nın bir tebliği.

Ruh Dostlarımızdan: Ruh dostumuz Kadri'den 1963 Şubatta alınan tebliğ.

Sayı: 64

Ruh Dostumuz Kemal Yolcusu: İsimli varlığın tebliği.

Bundan başka bu sayının 12 sayfasında KADRİ'nin değerli tebliğleri var: «Hakikatlar insana yakındır.»

Bir evvelki Hayatını Anlatıyor: «Kanada'da hipnotizma yoluyla reenkarnasyon ispat çalışmaları günün konusu haline gelmiş ve de geniş ilgi toplamıştır.»

Sayı: 65

Ruh Dostlarımız: «Kemal Yolcusu isimli büyük bedensizin tebliği üzerine kurulmuş ibret verici bir yazı...»

Putperesliğin Mânası: İnsanların puta tapış sebeplerini ve putperesliğin anlamı üzerine bir yazı...

Rüya ve Yorumlar: Başlıklı yazı serisinin bu kısmında E. Arıkdal, rüyada görülen sembollerin anlamını açıklamaya çalışıyor.

Geçmiş Sayılarını Tanıtıyoruz

Sayı: 66

İlahi Dost: Mustafa Molla ismiyle kendini tanıtan rehber ruhtan 1965 de alınan bir tebliğ...

Niyaz: Büyük bedensiz dostumuz Mustafa Molla'nın yazdığı güzel bir DUA...

Sayı: 67

Dinler Hakkında: Burada bedensiz dostumuz Mustafa Molla, varlıkların tekâmülünde dinlerin yerini anlatıyor.

Jose Arigo: Brezilya'da bir medyum, kan-sız ameliyatlar yapıyor.

Peygamberler ve Putlar «... yoksa peygamberler de zamanlarının en büyük dinsizleri idi, zira zamanlarının en koyu itikatlarını yıkmak için en büyük cüretle ortaya atılmışlardır...»

Sayı: 68

Hâdiselerin Mânasını Biliyor musunuz?

«Felâketlerden alacağınız dersler, saadetlerin sevincinden üstün oluyor. Zira, ekseriya, kendimiz için sevinmekte ve kendimiz için üzülmekteyiz. Başkaları için sevinip, üzülmek bizlere gerçek sevgiyi öğretecek ilk adım olacaktır.»

Onu Kurtarın: «Bağırmak istedim, sesim çıkmadı: Beş ay önce ölen, karşımda duruyordu.»

Nişan Yüzüğü: «Yüzüğüm parmağımdan kayıp düştüğü gece aramızdaki bağda kopmuştu.»

DinlerHakkında: Başlıklı yazı serisi bir önceki sayıdan devam ediyor.

Sayı: 69

Materiyalizm: «Herşeyin maddeden ibaret olduğunu düşünenlerin sistemidir.»

Bu sayı ile yeni bir yazı serisi başlıyor. Bu cildin sonuna kadar devam ediyor.

Büyük Ruh dostlarımız: «İnsan tekâmül ettikçe ruhi ve maddi hadiselerin de bağı

oldukları ve aralarındaki sıkı rabıtayı önce hayal meyal, bir sezgi halinde, sonraları gittikçe artan bir idrak halinde duymaya başlar.»

İnatla Bana Bakıyordu: «Asıl vücudu halen yatakta yatan genç kadının hayali inatla yüzüme bakmakta devam ediyordu.»

Sayı: 70

Spiritualizmayı Nasıl Anlıyoruz?: İnsan ruh sahibidir. Başka başka bedenler içinde birçok defalar dünyada yaşar ve tekâmül eder. Bunun müşahedelere dayanan tetkiki bizlere gerçek bir sistem kazandıracaktır.»

Tekâmül ve Realiteleri: Bu yazıda E. Arıkdal, «Tekâmül eden. esas itibariyle, bizim şuurumuzun muhitine nüfuz ettiği, hadisatı kavrayışı, ona hakim oluşu olmaktadır.» diyor.

Eşine Verdiği Sözü Tuttu : «Eşim öldükten sonra onunla irtibat kurmayı çok arzuluyorum. Ölümünden az zaman sonra, otomatik yazı vasıtasıyla onunla irtibat kurdum.»

İnsanın Taşındığı Yük: «Aziz okuyucular, insanız ve insaniyetten yukarı âlemlerin bir beklediği var. Ruhi idarecilerin gerçekleştireceği gayelerine hizmet etmek bizim yükümüzdür.» E. Arıkdal. TANRI'mızın bu ağacı size yasak etmesi, ikizinizin de meleik veya ebedîlerden olmanızı içindir. (Kur'an, Araf: 18-19)

Sayı: 71

Ruh Hakkında Ne biliyorsunuz? :

Reenkarnasyon Bana Makûl Geliyor : «Eğer bu böyle değilse, o zaman ilahî bir adaletten bahsolunamaz. TANRI ise adil-dir.»

Kurtuluşa Giden Yol: Kurtulduk gayesiyile hareket eden kimse, hadiselerle karşılaş-tığında, kendi kendini hatırlamak ve de zih-nini yüksek tutmak şartıyla hadiseler için-de kaybolmadan, ego'dan gelen geri tesir-lere hakim durumda, hadiselerin kendi öz benliğinin ışığı altında, objektif olarak ve berrak bir şekilde müşahade etme kudre-tini kazanır ki yukarısının bizden istediği budur.»

Evlilik: İsviçre'de Joseph isimli bir beden-siz varlıktan, medyum Beatrice aracılığıy-

la alınan bir tebliğde evlilik hakkında il-ginç bilgiler var...

Olağan Üstü Olayların İzahı : Bu sayıdan itibaren neşrine başladığımız bu yazı, ce-miyetimizde verilmiş bir konferans serisi-nin bir özetidir.

— De ki: Size gökten de yerden de rızıklar veren kim? Gözleri, kulakları ya-radan, koruyan kim? Ölüden diriye çıkar-nan kim? İşleri tedbir ile çeviren kim? — (Kur'an: Yunus Suresi, 31)

ALTINCI CİLDİN SONU

Not : Şimdiye kadar altı cildimizi de ta-nıtılmış bulunuyoruz. Bir çok okuyucumuz-dan eski sayılarımızla ilgili pekçok mek-tup ve sipariş almış olmakla mutluyuz. Aynı durumun devam edeceğini ümid ede-rek yeni siparişlerinizi bekleriz.

NAMUS MESELESİ

(Sahife 7'den devam)

zetinefis» savunması, bencillığe (egoya) dö-nüktür...

Gerçek namus meselesi, vicdanının se-sini açık-seçik duyabilmek için vardır...

Benci tatminkârlar, sakat anlayışlar uğruna insan kardeşlerine zulmeden, ken-dîlerinden uzak durulacak zavallılardır.

Asıl namussuzluklara göz yumup, kıl-nılı bile kıpırdatmayarak bozuk bir namus anlayışı içinde şeytana kulluklarından ha-bersiz yaşayanlar, ancak ve ancak bencil-liklerine (egolarına) hizmet etmiş olurlar.

Ruhsal güçleri, aklın ve vicdanın, bes-leyici kaynağından yoksun; maddesel güç-lerini, kendilerine dönük maddesel etken-lerden alan kimselerdeki bu gerilim teza-hürleri, aslında «yüzakı» gayretkeşliğinin, bilgisizlik yüzünden iflâsıdır.

Okullardan yükselen öğretmenin eğiti-ci sesi, kürsülerdeki vaızların. hatiplerin, öğretici hitapları ve cümlesinin yüzakları-nı aksettiren, seslerine, hitaplarına uygun fiilleri, gerçek namus anlayışının doğu-şuna yardımcı olacaktır.

Bugünkü namus meselesi, cehalet me-selesidir.

Nefis Terbiyesinin Vazife ve İmkânları

Yazan: F. W. FOERSTER

9. SUSMA OKULU

Nefse hâkimiyeti sağlayan en iyi vasıtalarından biri hiç şüphesiz susma okuludur. Eski zamanlarda ruhu kuvvetlendirme bakımından susmanın ne büyük bir önemi olduğunu Pitağoras'ın kuralları çok iyi gösterir. O zaman öğrenciler bir yıl susma denemesi yaparlardı. Bu susma denemesi sadece düşünmek için bir hazırlık değildir, daha çok nefse hâkimiyeti ve ruhun cazibe ve istekler dünyasına üstünlüğünü sağlayan en güç, en kesin antremandır. İnsan dışardan gelen her türlü hücum ve müdahaleye önce konuşma organıyla karşılık verir. Rahatsız edilen ve heyecanlanan organlar konuşarak rahatlar. **Bunun için susmak, ruhun tabii reaksiyonlara karşı en kuvvetli zaferdir. Susmak dış dünyanın tesirinden kurtulmak demektir. İnsan susarak sözlerini dış tesirlere kapılmadan, içli, sakın, öz düşüncelerinin yardımcısı olarak söyli meği öğrenir.**

Konuşurken hemen itiraz edip söylemenin aksini iddia etmek yerine, karşısındaki sukûnetle dinlemek, sonra ona bâzı sorular sorarak söze başlamak, söylediklerinin sebeplerini araştırmak daha iyidir. Karşısındaki inandırıcı cevaplar vermek için önce onu iyice anlamak gerekir. Bunun için de onu hislerimize kapılmadan, sabırlı ve ilgiyle dinlemeliyiz. Karşısındaki anlarsak daha iyi ikna edebiliriz. Yahutta o bizi ikna edebilir. Bir şeyi sonuna kadar dinlemeden hemen itiraz eden insan hiç bir zaman kendi dar çerçevesinden, kısa görüşlülükten kurtulamaz. Çok zaman sadece susarak, hayati tecrübesi ek-

sik olan bir insanla karşı karşıya olduğumuzu, bu insana en iyi sözlerin de bir tesiri yapamayacağımı anlayabiliriz. Yine susmak ve beklemek suretiyle bazı meselelerin inatla, münakaşa ile değil de ancak canlı bir örnekle halledilebileceğini görürüz. Bundan başka ciddi bir cevapla daha çok küstahlaşan gevezelere de çok rastlarız. Bu insanlarda halâ biraz öğrenme kabiliyeti varsa, kendi gerçek değerlerini takdir etmeleri de ancak merhametli ve nazik bir şekilde susarak öğretilir.

Bize emanet edilen sırları da, hususi yakınlığımız dolayısıyla öğrendiğimiz vakaları da, söylediklerimiz, açıkladığımız zaman başkalarını güç duruma düşürecek, etrafta yanlış bir kanaat uyandıracak şeyleri de saklamalıyız. İnsanın sır saklamasını bilen birisine karşı sonsuz bir güven duyması rastgele bir şey değildir, çünkü bu sır saklayışta şahsi disiplinin en güç denemeleri görülür. Gevezelik, konuşkan ve eğlendirici olmak arzusuyla, nükte yapmak hevesiyle söylenmeyecek sırları kolayca açığa vurabiliriz. Eğlenceli bir konuşma yüzünden insan bir başkasını gücendirebilir, rahatını bozabilir. Böyle insanlar için «Allah kimseyi onun diline düşürmesin» denir.

Bu doğru ve mânalı bir sözdür. Böyle gezele bir insanın ciddi bir sorumluluk duygusu ve kendi kendini kontrol etme kabiliyeti yoktur. İnsan büyük kararlara varır. Zira biliyoruz ki bilhassa ahlak konularında büyük işler, küçük şeylerdeki kuvvetli nefis terbiyesine dayanır. İtimada lâyık olabilme için kendi kendini terbiye etmek susmakla başlar.

10. YÜKSEK DİSİPLİN

Nefse hakim olmak sadece aşağılık duygular, kötü huylar için lüzumludur sanılır. Yüksek temayüllerin, arzuların da hiç değilse ötekiler kadar disiplin ve kontrol istediği asla düşünülmez.

KontROLSUZ merhamet, dizginlenmeyen hayaller, düşüncesiz vatansverlik duyguları, başboş heyecanlar yüzünden şimdiye kadar bir çok karışıklıklar doğmuştur. İstidatlı insanların çoğu heveslerine, meyillerine kendilerini plânsız olarak kaptırdıkları için ruhi kuvvetlerini dağıtmış, parçalamışlardır. Fazla duygulu kadınlar duygularına hâkim olamadıkları için çok defa mahvolurlar! Zenginlik de fakirlikten daha çok intizam ve disiplin ister. Toplayıcı bir kuvvet olmadıkça çok taraflılık içimizde de, dışımızda da karışıklıklar doğurur.

11. HAREKET ENERJİSİ ve FRENLEYİCİ ENERJİ

Hareket enerjisinin gelişmesi için frenleme enerjisinin önemli bir rolü vardır. Bir şeyi yapmağa karar veren bir kimsenin içinin bütün kuvvetlerini bir araya

toplaması gerektir. Bunu başarmak için önüne çıkan veya kuvvetini dağıtan şeylere iyice karşı koymalıdır. Birçok eğlencelerden vazgeçmek, isteklerini yenmek, her türlü gevezelikten, dedikodudan kaçınmak şahsi temayül ve ilgilerini de sıkı bir kontrolden geçirmek zorundadır. Enerjik ve kabiliyetli birçok insanlar hayatta doğru dürüst bir başarı elde edemezler, çünkü her an değişen arzularına ve başkalarının düşüncelerine karşı koymasını bilmezler. Kısa bir zaman sonra istek ve arzularına mağlup olur, böylece aktif bir iş görecekları yerde, irade gücüyle hiç ilgisi olmayan pasif bir mağlûbiyete uğrarlar. Büyük şehirler insan iradesi için büyük bir tehlikedir. Büyük şehirlerde ancak şehrin cazibesine karşı koyacak kadar kuvvetli insanlar yüksek stilde iş enerjisini kaybetmezler. Merhamet, hırs, cemiyyet sevgisi, gurur eğlence sevgisi, başkalarına yardım arzusu gibi temayüller büyük şehirlerde yaşayanların iradelerini geliştirmelerini tehlikeye düşürebilir. Hele bu tehlikeyi açıkça görüp, dostların, kulüplerin isteklerine, büyük şehrin icaplarına sarsılmaz bir şekilde karşı koymağa kendilerini alıştırmamış olurlarsa bu tehlike büsbütün artar.

HİND'DE İPNOTİZMA ÇIKTI :

Fiatı : 3 TL.

Sipariş Adresi : P.K. 1157 — İSTANBUL

HER ZAMANKİ GİBİ AZ SAYIDA BASILMIŞTIR.

Dostlarım Uzay Adamları

Yazan: H. MENDER
Nakleden: E. ARIKDAI

Bu heyecan ve karışıklık içinde, dostlarımın, kendisiyle karşılaşacağımı vadettikleri Yuca Valleyli adamdan bahsettiklerini hemen hemen unuttuğum.

1956 ekiminde, şimdiki halde bir hayli not ve vesika tarzında olan koelksiyonumdan belirli bir paketi gözden geçirmeğe

mecbur oldum; çünkü orada, kalın çizgiyle altı çizilmiş bir kâğıt üzerinde, otelin ismi, oda no.su yazılıydı. Bu malûmatın üstüne, kurşun kalemle:

«Tecrübeelri idare eden Yuca Valley'li adam» diye yazmışım.

Bu adam, dendiğine göre, akademik ilim adamlarının tecrübelerinin dışında tecrübeler yapan kimselerden biriydi. Buluşma tarihini okuyup, yakın bir zamanda vukubulacağını tesbit edince gülümsedim. Önceden ayarlanan buluşmamız hakkında bazı önbilgilere sahip olup olmadığını sordum kendi kendime (daha sonra öğrendiğime göre kendisi doğudan birisi ile karşılaşacağını biliyor, fakat ismini bilmiyormuş.)

Ben de isminin ne olduğunu düşündüm ama bunu sonra öğrendim. Notu bulduğum günün ertesi dostlarımdan biri heyecanlı bir sesle:

«Howard, görmek istediğin kimse New York'a geldi. Konferansını dinlemek hususunda acele ediyorum. dedi.

Adamın kim olduğunu sordum.

«George Van bilmem ne...» Bir dostundan gelen mektubu çıkardı ve tamamladı:

«George Van Tassel. Uzay adamlarıyla temasta bulunmuş ve ayrıca Evrensel Hikmet Koleji'nin de Müdürü.»

«— Muhtelif tecrübeler mi yapmış?»

«— Öyle, nedir bu bilmiyorum... O da (Kendisine mektup yazan kadın) bir şey demiyor.

İyi bir adam olduğunu düşündüm ve gitme zamanım yaklaştığı vakit New Yorku ziyaret ederken ondan ayrı kalmayı istemedim. Bill Thompson beni şehirde gezdirdi, sonra oteline gittik.

Odasına haber yolladım. Bir kaç dakika geçti. Sonra G. Van Tassel asansörden çıktı ve bekleme salonuna girdi. Görünür görünmez, kendisine yönelttiğim adamın bu olduğunu anladım Sıcak ve hoş bir şahsiyete sahip olmakla beraber, aynı zamanda derin bir anlayış ve bilgiye de sahipti bu adam. Gerçekten, vaktiyle karşılaştığım uzay adamlarından birisini hatırlattı bana.

Von Tassel'e arkadaşlarımı takdim ettim, uzay adamlarının dedikleri gibi herkesin içinde zikredilemeyecek kadar hikmet sahibi idi. Kendisi ile yalnız başımıza görüşmek imkânı aradım. Bu çok güç olacaktı. Önce Tassel'in konferansına yardım ettim. Sonra, onunla baş başa konuşmayı denedim, ama etrafında onu sıkıştıran kalabalık yüzünden mümkün olmadı. Hemencecik şunun farkına vardım ki herkes konuşmamıza karışıyor ve fotoğraflarım herkesin görmesi için elden ele geziyordu. Bu arada Georges ile ben telepatik olarak intibalarımızı birbirimize naklettiğimizi keşfettim, ve o zaman onun aradığım kimse olduğunu tam manâsıyla kanaat getirdim.

Hafta sonunda evime geldi, ve seçkin birkaç grupla konuştu. Long John'un Radyo Konuşmasına iştirak ettik, Steve Allen' in bir televizyon programında görüldük; böylece hikâyem iyice öğrenildi.

Artık özel hayatım kalmamıştı. Yüzlerce insan High Bridge'deki evimizi dolduruyordu; bu andan itibaren, evimizde hiç sükûnet kalmadı.

Ziyaretçiler arasında, samimi insanlar, röportajcular, meraklılar, araştırmacılar vardı. Hepsiyle konuştum.

Birden, George'un evimde verdiği özel konferansların birinde hayatımı tamamen değiştiren, birini tanıdım. George konuşurken, sarışın, narin, cazip bir kadın dikkatimi çekti. Konferansı hayranlık içinde dinliyordu. Onun, o kadın olduğunu hemen anladım.

Zihnime Venüs'lü kadının bana söylediği kehaneti geldi. Venüslü kadın, çocukken, ormanda, senelerce evvel karşılaştığım kıza neredeyse tamamen benzeyen genç bir kadına rastgeleceğimi söylemişti. İsmi Marla olacaktı.

Bu ismi mırıldandım... Marla... Marla... Ne tanıdık görünüyör, ne de dikkat etmiş... Vaktiyle başka bir plânet üzerinde bana arkadaşlık ettiği gibi, burada, gelecek günlerde benimle çalışacak kadının o olduğunu anladım; bir söz borçluydu. Şimdiki halde, dünyada doğmuş bir kadındı.

Bu hülya dolu gözlere sahip güzel kadını görerek bambaşka şeyler hisseden tek

kişi ben değildim. New York'lu bir dostum beni bir kenara çekerek:

«Şu genç kadın bana garip bir tesirde bulunuyor, sebebini bilmiyorum» dedi ve dikkat edip etmediğimi sordu.

Hemen hemen otomatik olarak :

«Evet, yabancıdır, dedim. Heride onu sık sık göreceğiz.»

Bu kelimeleri söylerken, şu dünya üzeri yapmağa zorunlu olduğum işin hemen güç bir şahsî karar vermeme icap ettireceğini düşündüm.

Üzülürü olan şu idi ki, burada aramızda çalışanalardan bir kısmımız evvelce seçtiğimiz hayat tarzımıza (doğmadan önceki plân Çeviren) hafızanın karanlıklarında kaybolmasından ıstırap duymaktadır. Benim vaziyetime gelince evliydim, çocuklarım ve karşılıklı mecburiyetlerim vardır. Hayatı orjinal bir tarzda yeniden biçimlemek için bir veya ikimizin karşılıklı olarak son derece anlayışlı olmamız da gerekiyordu.

Dünya'ya doğarken sahip olduğum hafıza engelini bozmak hususunda bana yardım edenler bu uzaylı ziyaretçilerdi. Hepimizin geçmiş hayatı vardır Aramızdan bir çoğu şu dünya üzerinde, başka bir bedende, başka bir ortamda, başka bir beden içinde yaşadılar, lâkin hiçbirimiz ilk hayatımızı Dünya üzerinde yaşamadık. Böylece hayat sonsuz derecede değişik ifadeler için, de sürekli bir büyüme olmaktadır.

Başlangıçta, uzay adamlarının bana söyledikleri sözleri çok güç inanılır buldum. Fakat tekâmül ettikçe, ruhumun mevcudiyeti ile çeşitli melekelerin şuuruna vardım.

Hepimiz, çeşitli dünyalarda yüzlerce enkarnasyon geçirdik. Bir kısmımız Dünya'ya tekrar dönmek istemiş ve dünya bedeni içinde dünyaya gelmiştir. İnsanlardaki yüksek şuurun gelişmesine yardım etmek işine yardım etmek istedik. Muhakkak ki, bu melekelerin sırf zihni melekeler olduğuna inanmak gibi bir hataya sahibiz; ama inanmak bilmek değildir. Bazı şeyleri bilmek için onu tecrübe etmelidir.

Size endişelendiren bazı özel meselelere cevap teşkil eden, birdenbire içinizden fıskıran birtakım hakikatlerle bir aydınlı-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ğa kavuştuğunuz durumlar olmadı mı? Veya yahut, bir anda, derin bir konuyu tamamiyle anladığınız vaziyetlerle karşılaşmadını z mı? Bu kısacık aydınlanma hatırası ruhunuzda kalır, fakat diğerlerini izah edecek kelime bulamazsınız. İşte bu bilgidir (connaissance) Bir şeyin tecrübe etmeden hakiki olduğunu tahayyül eden, bilmeyen yahut inanan kimseler için bunu kelimelerle ifade etmek güçtür.

Bu idrak ve yüksek biliş, tekâmül etmek ve Tanrı ile bir olmak için sürekli olarak mücadele eden ruhun, can'ın, beden'in tekâmülü mahsulüdür.

Hafızanın engellemesi kırılınca, uzaylı dostlarımızın artık ne görüp gözeticiliğine ne de devamlı yardımına ihtiyacımız olmayacaktır. Kendi kendimizi idare edeceğiz. Bu an, mütckâmil uzaylı varlıklarla karşılaşmak ve onlarla konuşmaktan daha hoş bir heyecanı tecrübe edeceğiz: Kendi başarımızdan sonra, diğer kimselerin başarısına yardım ederek duyduğumuz sevinç anıdır.

Yazdığım olayların bir kısmı ekseriyetle dinsel inançlarımıza uygun değildir. Gizli ilimler bu konunun bir kısmı ile ilgilendirirler, ama umumiyetle bu metafizik bilgiler hiç pratik değildirler (Çevirenin notu: Spiritik bilgiler ve ruhsal tebliğler Menger'in anlattıklarını tasdik ve ayrıca izah da ederler).

İlim deliller ister, fakat ilmimizin ötesinde olan bazı şeyleri nasıl isbat edebiliriz? İlmî deliller çok kıymetli olan diğer duyularımız sayesinde öğrendiklerimiz üzerinde değil beş duyumuzla algıladığımız olaylar üzerine kurulmuştur. Fakat, şu veya bu tarzda, bu gelişmiş fikirler bir ilmi, herhangi bir sistemi ortaya çıkartmalıdır. Yoksa daha az mutlu olacağız. Başka duyu ve başka buutları saltanatı içine de araştırmalar ihtiva eden böyle bir kozmik bilgi vaktiyle tevazuya malikdi; lâkin dünyanın yuvarlak olduğunu ve kâinatın merkezi bulunmadığını ilân eden eski putkırıcılar gibi, bu ilmin uluları da işkenceye maruz kaldılar.

Beşer varlığının çalışmaları kâinata ve atomun hemen hemen sonsuz derinlik-

lerine milyarlarca ışık yılı nüfuz etmiştir; fakat şimdiki halde çok esrarlı ve çok güç bir konuda derinleşmeğe mecburdur: BİZ-ZAT KENDİSİ!

Geçmiş enkarnasyonlardan bahsettiysem de, bana izah edilmiş olduğu tarzda KARMA kelimesinin anlamını aydınlatmalıyım. İsterseniz, «Dünyamızda bir irsi kefarete (ya da telâfi-tazmin) ifadesi» dir, diyelim. Yüksek şuur melekeleri emre hazır vaziyette bulunursa karmik şartlardan (kefarettten) kaçılabilir, ama karma'nın kölesi olan bahtsız mahpesinden kurtulamaz!

Kendilerini tevekkülle bu karmik mükâfat sistemi altında yaşamağa terk etmiş olan kimselere şunu derim: karma, sadece iyi buldukları için realite olan boş ve sun'î bir kanundur.

Hız. İsa : «Hakikati bilin ve hakikat size verilecektir» dedi. Hakikati bilmeden ölenler, yüksel ruhî melekeler elde edemeyenler bu dünyanın mahpuslarıdır ve oradan ayrılamazlar; yeniden bedenlenirler ve karma yoluna bağlı olarak, hayat okuluna devam ederler.

Hakikati bilerek ölenler ölümden korkmazlar. Bilirler ki ölüm sadece fiziksel bir olaydır ve başka bir plânetde doğabilirler, meselâ Venüs'de: arz'a benzeyen hakiki bir saha.

Dünyamızda doğmayı seçen diğer plânetlerdeki ruhlardan bir kısmı, gerek bir vazifeyi tamamlamak, gerekse sevmiş olduğu bir varlıkla beraber yaşamak için belli bir amaçla bu işi yaparlar. Ama, ister yukarı, ister aşağı olsun devamlı olarak tekâmül ederler (Çevirenin notu : Yüksek seviyeli bir plânetten geri bir seviyeli plânete türlü sebeplerle doğulabilir ve tekâmül devam eder. Tekâmülden gerileme ve duraklama yoktur. Tekâmül mekânının yeri değişebilir.)

Konferans sırasında, benim ve Marla'nın şu Dünya cehennemine isteğimizle gelip gelmediğimizi sorup durdum kendime. Belki ikimiz beraberdik.

TABİİ ÇİFTLER

Marla «kaya üzerindeki» kadına çok benziyordu. Bana bahsedilen Venüslü kadın olduğunu hissettim, 1946 yılı haziranında

vukubulan buluşmamızı hatırladım. Ondan kendisiyle tekrar karşılaşıp karşılaşmayacağıımızı sormuştum. Olumsuz cevap vermişti, fakat beni çok ilgilendiren bir şey söylemişti: «Hayır, Menger, kız kardeşim gelecek. Sizinle çalışacak ve dünya hayatı boyunca sizinle beraber olacak. Kızkardeşim Venüs'lüdür. Bir kaç seneden beri New Jersey'de enkarnе olmuş durumda. Şu anda senden çok uzak bir yerde değil. Bir gün onunla karşılaşacaksınız.»

— «Nasıl karşılaşacağım?»

— «Endişe etme! Onu görür görmez

taniyacaksınız. İlk defa karşılaşınca bunu anlayacaksınız. Bana benzediğini göreceksiniz!»

O devirde, belli bir yaşta, işimde bana yardım eden, hiçbirşey istemeyen bir dünyaya kadını tahayyül etmiştim. Çok genç bir kadın bir takım ailevi meselelere yol açabilirdi.

On sene sonra, George Van Tassel'in konuşmasını dinlerken Marla'yı ilk defa gördüm. Kaya üzerindeki kızın bana söylediği gibiydi, hemen tanıdım onu.

HİND'DE İPNOTİZMA

Fiatı : 3 TL.

Sipariş Adresi : P.K. 1157 — İSTANBUL

HER ZAMANKİ GİBİ AZ SAYIDA BASILMIŞTIR.

Herkes için Medyomluk : ÇIKTI

Operatörlüğü, Medyomluğu, Psişik Deneyciliği bilimsel şekilde inceleyen, gayet açık ve seçik olarak yazılmış bulunan bu kitap tam bir çevirme olarak TEKSİR NOT'u tarzında basıldı. Fiatı: 750 Kuruştur.

RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İstanbul'dan ödemeli veya havale çıkarmak suretiyle isteyebilirsiniz.

Yazan : J. Lhomme

Ödemeli isteyiniz.

- Bir ülkü peşinde, bir kale burcunda bayrak;
- Hayrım sönmeyen yıldızı şehittir ancak!

ŞEHİTLER

Yazan: Mehmet SANCAR

İnsanların hayrı için, muzdariplerin kurtuluşu için çırpınan ülkü sahipleri, atıkları tohumun, çoğukez kanla beslenir olduklarına aldırmaazlar. Ve seve seve kanlarını, toprağa gömdikleri tohumun üzerine akıtıp filizlenmesini sağlarlar.

Kendilerini böylece ülküleri uğrunda harcamış nice nice insanlar tanırız. Bu büyük kahramanlar, tohumları yeşersin, insanlık kurtulsun diye kanlarını üzerlerine akıttıkları zamanlar sonunda gözlerimizde büyürler!... Ancak onları kanlarıyla tanıyabiliriz: Çünkü ülkülerini kanlarıyla yazarlar.

Bu kanla yazılan ülküler uğrunda nice kanlar dökülür: Tohum filizlenir... Tohum yeşerir... Tohum dal-budak salar... Tohum köklenir.

İsimli kahramanlar yanında nice nice de isimsiz kahramanlar yer alır...

Ölülerden diriler, diri hayat içindir...

CANLI BİR ÖRNEK :
AMERİKA'LI BINBAŞI «SON MEKTUBUNU» YAZDI.

Amerika'nın Kansas şehrindeki bir ilkokulun öğrencileri Binbaşı Vincent Colasuano için gözyaşı döküyorlar. Binbaşı onların mektup arkadaşıydı. Binbaşının oğlu dördüncü sınıfta okuyordu. Binbaşı oğlu aracılığıyla bütün okula cepheden mektup yazıyordu. İyi kalpli Binbaşı son mektubunda onlara şöyle diyordu :

«Sevgili ilkokullular, sevgili 4. sınıf ve sevgili oğlum, sizin ilkokula, mektupla kurduğum arkadaşlığın beni nasıl sevindirdiğini anlatmak çok zor. Bana yazdıklarınızın içtenliği ve güzelliği, buradaki bütün

üzüntülerimi yok etti daima.. Bazalarınız; özellikle erkek arkadaşlarınız, bana savaşın nasıl birşey olduğunu sık sık sormaktaydı. Herşeyden önce cevabını vermek isterim bu soruların: Savaş, hepimizin sandığı gibi (iyi kalpli vurucu kovboy'un) hep kazandığı bir hikâye değildi. Savaş o korkusuz pilotun, durmadan düşman uçaklarını düşürdüğü ve sapsağlam geiye döndüğü bir heyecanlı macera da değildi. Benim çocukken oynadığım, sizin şimdi oynadığınız oyunlardan hiç birine benzemiyordu savaş. Oyunun bitiminden sonra, annenizin lezzetli yemekleri dizili bir sofraya ve simsıcak bir yatak da yoktu savaşta... Babanızla veya ağabeyinizle (muharebe) yapar gibi yapılmıyordu gerçek savaş. Hollywood filmlerinde gördüğümüz şekilde de değildir... Savaşı kısa ve özlü bir biçimde tarif gerekirse şunu söyleyebilirim sevgili çocuklar: (Savaş, gözyaşlarından, korku ve dehşetten, dayanılmaz acılardan ve gözünüz önünde vurulup ölen arkadaşlarınızın hayaliyle dolu bir korkunç gerçektir.) Savaş, Tanrı'ya karşı gelen, insanlığın, Tanrı buyruklarını dinlemeyen insanların yarattığı bir felâketti. Komşusunu artık hiç sevmiyenlerin, sevmek yerine nefret öğretenlerin çoğalttığı bir kötülüktü. Sevmek, daima sevmek ve saymak çocuklar.. Eğer hepimiz gerektiği kadar, birbirimizi sevseydik, benim size ta Vietnam'dan böyle mektuplar yazmama lüzum kahr mıydı? Tabii hayır!.. Belki siz yapacaksınız, sizin nesliniz başaracak bu güzel hayali... Bizim nesil ne yazık ki, bütün insanlığı hayal kırıklığına uğrattı.. Büyüklerinize size kor-

ku ve nefreti öğreten, bilerek veya bilme-
yerek savaştan, kavgadan ve silâhtan bah-
seden sözlerini, hikâyelerini, masal ve fık-
ralarını, değiştirmelerini isteyiniz sevgili
çocuklar. Belki, onların düzelmesinde siz-
ler yardımcı olursunuz böylece... Herkesi,
içtenlikle sevmesini öğreniniz çocuklar.
Zenci, beyaz yoksul, kör, sakat, demeden
seviniz. Bütün insanları seviniz çocuklar.
Seviniz ki, bir daha Vietnamlar tekrar-
lanmasın, bir daha büyük Tanrı'nın, gü-
zelim dünyası kana ve korkuya bulanma-
sın.. Kim olursa olsun, büyüklerinizin siz-
ze hep sevmeyi öğretmesini isteyin.. Bi-
razdan uçağım, karanlık bir gecenin boş-
luğuna uçağım. Ve kanatlarımın altında,
kimbilir hangi mâsum çocukları öldürecek
bombalarla, sizin o bilmediğiniz, korkunç
savaşta her dakika acıdan ölür gibi ola-
cağım.. Benim için dua etmeyi unutmayın
sevgili çocuklar... Hepinizin sevgiyle göz-
lerinizden öperim.»

... Ve bu «son mektup» tan sonra iyi kalp-
li, engin yürekli Binbaşı, «karanlık bir ge-
cenin boşluğuna uçtuğu» uçağıyla düştü
ve ÖLDÜ!...

Sevgi'den yoksun insanların kurban-
larından biriydi bu Binbaşı da! İsimsiz
kahramanlar arasına karıştı ismi... Tanrı
buyruğuna karşı gelenlerin buruk acılarını
içinde duya duya uçağıyla düştü; fakat ru-
huyla uçtu...

Belki de son dileğiydi bu uçuş!...

ÖLÜDEN DIRİLER :

Ölüme koşan insanlar, hayat gaille-
rinden korktukları, hayat yükünden yil-
gınlaşıp kaçtıkları için değil, bir yüzü
maddesel, bir yüzü ruhsal demek olan ger-
çek hayat madalyonunun, maddesel yüzü-
nü yaşarken ruhsal yüzünü de maddesel
kişiliğinin kısır imkânları içerisinde görebil-
diği, duyabildiği, idrakine erebildiği
için ölümü umursamaz, ölümü hiçe sayar,
ölüme sanki koşarlar!...

İnançtan ileri, itikattan üstün sağlan-
ımanı ile onlar, rablerine doğru koşmakta-
dırlar... Gerçek ölümsüzlüğe koşmaktadır-
lar... Ebedi hayatın idrakine koşmaktadır-
lar...

Onlar, bedenleriyle İki dünyada da
yaşarlar... İki dünyayı da görürler, du-
yarlar!...

★

Maddesel yaşantılarımızın tümü, ikili
görüntüler halindedir. Örneğin, intiharla
şehitlik, son buluş bakımında aynı gibi gö-
rünürler: Her ikisi de ölüme koşar halde-
dirler... Ve ölürler: Kendilerini harcaya-
rak ölürler: Biri, şah damarını keser ölür...
Diğeri düşman kılıcı üzerine gider... Ölür..
Kendini öldürüş, soru itibarıyla aynı gibi-
dir: İkisi de kendini ölüme götürmüştür...
Fakat, niyet ve gaye bakımından öylesine
farklıdır ki, karşılaştıramıyacak ka-
dar, biri zavallı ölü, diğeri bedensiz diri-
dir!...

İntihar, savaşı kaybedip mağlûbiyete
zelilâne rıza gösteriş, vazifeye ihanet, hiz-
metten kaçış, boraları reddediş ve inkâr
ediştir!...

Yüklenildiği sorumluluklar altında e-
zilen; gücünü yitirip hayatı bomboş, an-
lamsız bularak ölmekle, bütün gailelerden
sıyrıldığını sanmak gafletiyile zavallı insan,
kendi bedenine kıyarak bütün yüklerinden
kurtulacağını sanır!...

Upuzun ve kapkaranlık bir ağır te-
şevvüşün bunaltıları içinde çırpına çırpına,
neden sonra, nerede ve niçin bulunduğunu,
yavaş yavaş sezinlemeğe başlar ama, in-
tiharın bir kurtuluş değil, bir facia oldu-
ğunun ıstırap ve nedametleri de başlar!...

Çok geç kalmış olduğunun farkına va-
rıp belendiğinde, çıkış kapıları kolay ko-
lay açılmaz... Her türlü zorlama geç so-
nuç verir: Çünkü bu ezginliğin altından
kolay kalkınmaz ki!...

Bu zifiri, bu kopkoyu karanlığın içn-
den neden sonraları sızmağa başlayan zer-
re ışığa doğru koşmak, ölüme koşuş gibi
zahmetsiz ve ıstırapsız olur mu hiç?!...

Derin bir kuyunun dibine kendini bı-
rakış, bir anlık iştir. Ama geri çıkış!...

Halbuki şehit, kendini bile bile ölü-
me atmış; bir bakıma o da kendi kendin-
in ölümüne sebep gözüktür ama; bu
ölüme koşuşta, bu sebep oluşta, ölü-
me terkedilişte, vazifeden kaçış, hayata

(Devamı sayfa 25'de)

Psychic
D. KOZMOS
TIS PSIHIS

News

FATE

TWO WORLDS

spritüalist
başından
özetler

THE SPIRITUAL WORLD
VOICE

Uamoto

The Summit
of Spiritual Understanding

CHIMES

Hazırlayan : Ali ERMAN

CHIMES'dan :

PSİ ALANLARI

Amerikan Psîşik Araştırmalar Cemiyetinin mecmuasında ifade edildiğine göre, Porapsikolojideki izah edilemeyen olayların inanılabilir izahının yapılabilmesi için çalışırken daha fazla ilim adamı, insan vücudunu saran, düşünce ve duygularımıza ait intibaları tutan Ruhî Kuvvet Alanlarını veya popüler ismi ile Psi Alanlarını kabule yanaşmaktadır. Bu alanlardan, diğer insanların ve cansız eşyaların Psi Alanlarına düşünce ve duygular naklola-bilmektedirler ki, bu suretle neticede ESP ve P.K. (psikokinez: eşyaların kendiliklerinden hareket etmeleri.) olayları meydana gelmektedir. Öyle gözükmektedir ki, bunlar, fizik ve psikolojik vetireleri yöneten kanunlara bazı yönlerden benzeyen kanunlara göre çalışmaktadırlar. Yapılan izahata göre, precognition (cereyan etmekte veya etmiş bulunan her hangi bir olayı mekâna bağlı olmaksızın öğrenme.) bakımından Psi Alanları, malûmat onlarda toplandığından insan hafızasına benzermektedir. Bir tecrübeye bildirilen olaylar, bu tecrübeden çok sonra da yer olabilirler. Bilgi ve enerjinin şahıslara, eşyalara ait Psi Alanları arasında taşınması dolayısıyla, bu bilgi ve enerjiye tekabül eden

olaylar, mekân içinde, bunlara dair haberi verenden çok uzaklarda cereyan edebilirler.

H. SHERMAN'IN SÖZLERİ

İnsan, kafasını kullanmak suretiyle, şimdiye kadar, dünyasını kendisi kurduğu gibi, istikbaldeki dünyası da kendi elinin işi olacaktır. Yeni bir Dünyanın kurulması size, sizin dünyaya ve insan kardeşlerinize karşı olan zihni tutumunuza bağlıdır. Siz, ne düşünüyorsanız o'sunuz. Bu planet'deki insanların çoğunun düşündükleri ve hissettikleri kurulmakta olan dünyanın kalitesini tayin edecektir.

Duygu, şura hakim olur. İnsanın içindeki yaratıcı kudretli faaliyete geçirir ve onun arzu edilen veya korkulan şeyi doğurmasına sebep olur. Şayet insan, duyguları hata içerisinde bulunan önderler tarafından harekete geçirilirse onu mahva götürecektir. Yaptığı makine ve silâhlar değil fakat kendisi olacaktır.

İnsan, tekâmülünde ileri adım atmaz, bu suretle şuru vasıtası ile duygularını kontrol etmeli ve artık duygularının emirlerine boyun eğmelidir.

Bir gün, uzak plânelerdeki zeki varlıklarla, şurdan şura olmak üzere, muhabere edeceğiz. Işık hızına yakın bir hızla seyahat ederek bu plânelere nasıl ulaşacağını öğreneceğiz. Fakat düşüncemiz

Kâinat içerisinde bütün kuvvetlerin en güçlüsüdür. Bu plânet üzerinde canlı bulunmamız gereken büyük bir devreyiz. İnsanın önünde yeni bir dünya canlanmaktadır. (Onun şuuru dahilindeki bir dünya, üstün duyular dünyası, fizik görme, işitme dokunma, koku ve tad alma duyularının ötesindeki bir dünya. İnsanın geçmiş, hal ve istikbâldeki olaylara ait intibaları aldığı, uyanıklığı artmış bir dünya.)

Bu, zaman ve Mekân ile sınırlı olmayan bir dünyadır. Ne zaman ki, insan, içerisinde esasen mevcut bulunan yüksek şuurra sahip olur, o zaman kendi varlığının sırrını çözer, kendisinin aslında kim ve ne olduğunu, nereden geldiğini, fizik bedeninin ölümünden sonra nereye gittiğini idrâk eder.

Uzay'a yaptığımız bütün seyahatler de dahil olmak üzere, en büyük, en heyecan verici ve en önemli fakat halen keşfolunmamış saha, insanın şuur sahasıdır.

PSYCHIC NEWS'dan :

DOĞUŞTAN KÖR OLAN KADIN GÖRÜYOR.

Görme duyusunu ruhi tedavi ile kazanan 75 yaşındaki bir kadın, bu başarıyı anlatan mahalli bir gazeteden kesilmiş kuppürü Pshic News gazetesine göndermiştir.

Bu kadın, Mrs. Dorothy Grubb'dır. Adresi, Hill View, Bishops Caundle, Sherborne civarı, Dorset'dir. Sağ gözü doğuştan kör idi. Bu gözü ile bütün görebildiği, siyah bir sis tabakasıydı. Şimdi her iki gözü ile de görebilmektedir.

Mrs. Grubb'ın görme duyusunu kazanmasını sağlayan, Işık Mâbedi (Şifa müzesi) Eastland Road, Yeovil, Somersat'de çalışan Mrs. Dora Spratt'dir.

Bir yıl kadar süre ile sırtında ve dizlerindeki artirit dolayısıyla, Mrs. Grubb, Ruhi Şifacılar Millî Federasyonu üyelerinden olan Mrs. Spratt'ı ziyaret etmiştir. Bir kaç ay önce, Mrs. Spratt, onun kör olan gözünü tedavi etmeğe karar verdi. Mrs. Grubb, «O, önce ellerini gözlerimin üzerine koydu. Onlardan gelen kudreti hissedebildim. Kendisini bir kaç defa daha ziyaret ettikten sonra, eşyaları sağ gözümle göre-

bilmeğe başladığımı anladım. Gittikçe iyileşti. Şimdi sol gözüm kapalı olduğu halde her şeyi görebiliyorum. Bana inanın, bunca yıldan sonra hakkıyla görebilmek fevkalâde bir şey.» demektedir.

Artrit hastalığından ötürü, Mrs. Grubb, değneksiz yürüyememektedir. Kocasını onu Mrs. Spratt'in yanına otomobili ile götürmektedir. Mrs. Grubb, gazeteye şu beyanatı vermiştir :

«Artrit hastalığım, ruhi tedaviye cevap vermektedir ama şifa daha yavaştır, çünkü 15 yıldan beri bu bende mevcuttur. Ne zaman o ellerini bana değdirse ağrı kalmıyor. Teskin edici bir hararet hissediyorum. Ayakkabılarımı giymek için bile eğilemeyecek haldeydim fakat şimdi bunu yapabiliyorum.»

Mrs. Grubb'ın 65 yaşındaki eskiden bir çiftçi olan kocası Henry de bronşit için ruhi tedavi görmektedir. O da bu tedavinin kendisine iyi geldiğini söylemektedir.

Bir muhabır, Mrs. Spratt ile yaptığı bir görüşmede onun şu sözlerini dinlemiştir : «Ellerim ilk defa Mrs. Grubb'ın gözleri üzerine koyduğum da o, siyah bir gölge görebiliyordu. Dört defa tedaviye geldikten sonra net olarak görmeğe başladı. Tanrının izniyle, görme duyusunu lade ettiğim sadece Mrs. Grubb değildir. Ben, bu kabiliyete doğuştan sahibim. Bu, benim için her türlü maddî imkândan daha üstündür. Ruhi rehberlerin yardımıyla çeşitli hastalıklara tutulmuş kimselere şifa verdim.»

Mrs. Spratt ve kocası Frederick son 21 yıldan beri beraberce ruhi tedavi için çalışmaktadırlar. Onlar bu hususta; «Herhangi bir ücret almıyoruz. Teberru serbesttir.» demektedirler. Bir odasını küçük bir kilise ve şifa merkezli haline getirdikleri evlerinde faaliyet göstermektedirler.

FATE'den :

SHANIDAR MAĞARASI

Bağdat'ın 250 mil kuzeyinde bulunan büyük Shanidar mağarası, belki de son
(Devamı sayfa 38'de)

Jeolog, Jeofizikçi, ve Dünyaca tanınmış Füzeciler arasında bilinen Silas Newton 20 Nisan 1969'da Colorado, Denver'de büyük bir konuşma yapmıştır. Bu konuşmasında uzay gemilerine karşı ilgisinin nasıl uyandığından ve hayatında kendisini bugün insanlığın karşı karşıya bulunduğu kerizlere yönelen olaylar dizisinden söz etmiştir. Tarafımızdan teybe alınan bu konuşmasını aşağıda okuyacaksınız.

«Bir Jeolog ve Jeofizikçi olarak manyetizma magnetics hakkında düşüncelerimi söylemeden önce size bu gün «uçan daire» olarak bilinen problemle nasıl karşılaştığımı söylemek isterdim.

1947'de bizim şirketin Wyoming'deki arazisinde bulunuyordum. Petrol kuyularını temizlemekte kullanılan bir maddeyi kuyulara götürüyorduk. Bulduğumuz yer Wyoming'un 60-70 mil kuzey batısına rasliyordu. Aylardan Haziran, saat öğleden sonra 4 sıralarındaydı, İşçilerden biri yanıma gelerek; «Çabuk gelin burada bizim arazi üzerinde uçan bir şey var» dedi... Kapıya doğru ilerledim, diğer işçilerle beraber, yanıma gelenin gösterdiği tarafa doğru bakmaya başladık. Bulduğumuz yer 7.000 feet (2.000 m) yükseklikte olup az yukarıda aşağı yukarı 10.000 feet'te kar sınırı başlıyordu. Adamın işaret ettiği yerde «23 tane parlak hareketli cisim Filo halinde güneye doğru uçuyordu. Öteki işçiler, bu filoyu Elk dağı'nın arkasından çıkar çıkmaz gördüklerini söylüyorlardı. Bu dağ da bulduğumuz yerin kuzeyine rasliyordu. Göründüklerine göre saatte 120-130 mil hızla hareket ediyorlardı. Bu tahmini bizim uçaklara kıyasla yapabiliyorduk. Elk dağından güneye doğru Sait labe sehrine doğru gidiyorlardı. Şekilleri yuvarlak ve sakin bir halleri vardı. Nasıl hareket ettiklerine dair gözle görülür bir hareket yoktu ve ne olduğunu da bilmiyorduk. Güney tarafımızdaki dağların ardında kayboluncaya kadar onları izledik. Kayboldukları yerden tekrar göründüler. Sonra iyice kayboldular. Rock River'e erzak, gazete ve postayı almaya gittim, gazeteyi açtığım zaman bun-

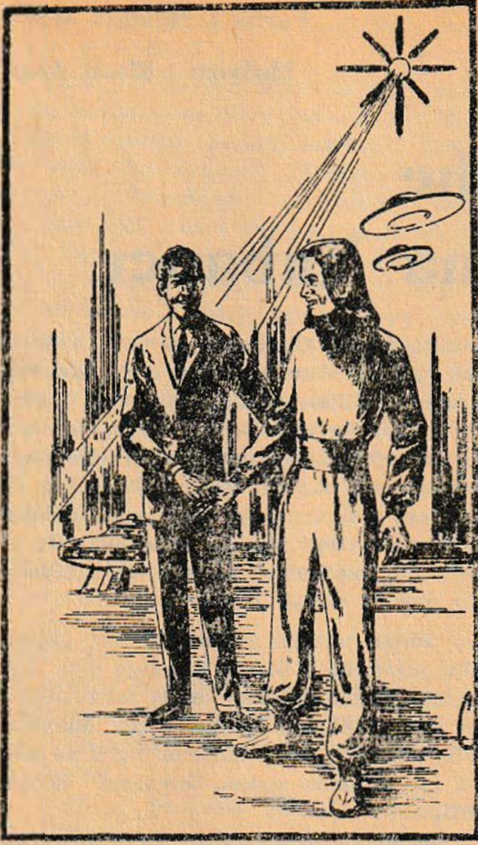
Uçan Daireler Nasıl İnanılıyor

Ceviren: Kadri KA

Amaçları bize yardım etmek ve bu dünyayı daha iyi hale getirmektir. Bizim başka dünyalarla işbirliği yapmamızı mümkün kılmağa çalışıyorlar. Onlar için elimden geleni yapabilirim. Kim ne derse desin, dört buutlu bir evrene doğru kaymaktayız.

ların 9 tanesinin görüldüğünü yazıyordu. Resmi olmayan pilot Kenneth Arnolt yere inişi sırasında bizim gördüğümüz cisimleri, havada hareketli halde gördüğünü yazıyordu. Ona cisimlerin neye benzediğini sormuşlar. Oda uçan tabaklara benzediğini anlatmış. Sonra tekrar araziye döndüm ve önceki gün gördüklerimizin uçan daire olduklarını arkadaşlara söyledim.

Bu konuyla ilgili, bu objelerin nasıl uçtuğunu düşünmeye başladıktan sonra başladı... İleri doğru nasıl gidiyorlardı? O zaman nereden gelip nereye gittiklerinden çok bunu düşünüyordum. Bu konu üzerinde tartışabileceğim biride yoktu. İlim çevrelerinde de bu konuda beni aydınlatabilecek birini bulabileceğimi zannetmiyordum. En sonunda bunların bir güç sahasında (Force Field) uçtukları zihnimi kurcalamaya başladı. Her halde manyetik sa-

halardan faydalanıyorlardı. Muhtemelen bir çeşit vakum halinde (Vacuum condition) yararlanarak dünyanın manyetik sahasında uçuyorlardı. Bu manyetik sahada çizgiden çizgiye atlandığında ani bir ışılda da olmaktadır. Bu bizim elektrik devresindeki kısa devreleri andırıyor...

Bu olduğu zaman daima bir elektrik flaşı olmaktadır. Daha doğrusu burada olan, manyetik çizgilerin biribiri ardından kırılmaları sonunda ortaya çıkan patlamalarla bir vakum hasıl olmaktadır. Eğer bu durum kontrol ile devamlı hale getirilirse, içinde objenin hareketini mümkün kılacak güzel bir vasat yaratılmış olacaktır. Bizim atmosferde tanıdığımız güç, atmosfer basıncıdır. O zamanlar zihnim kuralayan bütün bunlardı... Aradan aylar geçti. Uçan daireleri ilk gördüğüm yerden ayırdım ve diğer ilim adamlarıyla konuyu

tartışma çareleri aramaya başladım. Bunlardan bir kısmı resmi devlet acentalarında çalışıyorlardı. Sonunda epey şeyler öğrendim. Zira bana bu konuda epey şey sormuşlardı. Fakat bu konudaki şeyialar dünyada yaygın hâle gelmeye başladıkça bu konuda daha fazla düşünmem gerektiğini anladım. Böylece önceden bilmediğim birçok şey öğrendim.

Şimdi ise bu konuda artık daha fazla konuşmanın güçlüğünü hissediyorum. Çünkü bana öyle geliyor ki bu konuda daha fazla şey söylemek, bazı masum kişileri hirtakım güçlükleyle yüz yüze getirecektir. Bu yüzden bu 20 sene içinde elde ettiklerimi ifşa etmemek için kendimi zor tuttum diyebilirim. Bütün bu yıllar boyunca uçan dairelere karşı ilgim bir gün olsun kaybolmamıştı. Onlar da uçmaya, yalnız bizim toprakların üzerinde değil, bütün dünya üzerinde görülmeye devam ettiler ve şunu cesaretle söyleyebilirim ki, basına intikâl etmemiş daha milyonlarca olay vardır.

Hatırladığıma göre 1950 de radyoda, Rocky'lerin (Batı Amerika Dağları) doğu yamacında 55 kadar olay tesbit edilmişti. o yıl. O zaman bu cisimlerin dalma kuzey - güney (Colorado-New Mexico) yönünde uçmalarının belirli bir sebebi olması gerektiği aklıma geldi. Aynı tarihlerde San Andreas, Aşağı California, İmperial vadisi, Los Gatos civarında bir çok olayın tesbit edildiği duyulmuştu.

Şimdi aklıma gelen en tabii şey şudur ki, bu cisimlerin buraya gelmelerine bir sebep olmalıdır. Bizim pilotlar tarafından havadan çekilen fotoğrafları da ayrı bir dellil teşkil etmektedir.

İlk Atom bombası patatıldığı zaman, bundan çıkan şok dalgaları bütün planetlere kadar gitmişti. Bu dalgalar dünyanın manyetik sahasından saniyede 186.000 millik bir hızla geçmişlerdi. Bu şekilde 40.000 millik sahayı geçtiler ve oradan öteye saf feza boşluğuna girdiler. Bizimkiyle başka bir planetin manyetik sahası arasında ışık hızı söz konusu değildir (yani buna dahil değildir). Daha iyi açıklamak için bu cisimlerin hızını düşünce hi-

'Devamı sayfa 28'de)

İnsan Tarihe Tarih İnsana Yabancı

Tarih, insandır. İnsanın unutulmuş, kalemle izi kaybolmuş yahut destanlaşmış mutlu veya acı hatıralarının maceralarının toplamı, tortusu tarihtir...

Tarihi niçin yazarlar ki, insanlar ondan hiçbir şey anlamamışlardır. Bu da söyler ki insan en çok kendine yabancısıdır. Hatalarını hemen unutmak ve unutturmak ister.

Oysaki hataların unutulması veya unutturulması onların tekrarlanmaması ile mümkündür; anılmaması ile değil.

İnsan, hiçbir zaman zekâsını doğruya kullanamadı. Bu, acizlerinin en büyüğüdür. Yaratılışında öyle değildi. Etrafındaki ışıklardan, karanlığını saklamak istedi. Kaçan karanlık onun içinde gizlendi. Onu dışa göstermemek için elinden geldiği kadar benliğinin dar mahpesinde azgınlıklarının zicrine vurdu. Ve insanoğlu döne, döne yine benliğinin darlığında bunalmağa başladı. Bir türlü sonsuza açılan kapısını aralayıp: «Benim mülküm budur ki, o, kimse tarafından alınmaz ve kimseye verilemez, Ben onun tek sahibiyim; O, sınırsız uzanan bir ışık meydanadır.» diyemedi.

Karanlığını gözlerine perde yapmaktan zevk duydu ve ışığın bakışlarından korktu. Her titriyen şeyden kuruntular içinde uzaklaştı. Uzaklaştıkça, tarih silinip kaybolacak sandı. Aksine, onun sesi ihtarları, çok daha açık, vicdanından haykırmağa başladı. Unutamayınca, aldanmağa sığındı ve kendini aldattı. Böylece insan tarihe, tarih insana yabancı kaldılar yine de insan, tarihini yazmağa devam etti ve derin bir gaffet içinde, sevmediğini

kucakladı. Korktuğundan yardım ve dostluk bekledi. Zaman zaman ona dönerek yüzüne ciddilikle baktı, kulak verdi, öğütler istedi. Ne vakit ki bir hırsın kırbacı altında birdenbire bambaşka bir yöne doğru koşmağa başladı; tarih yine uzakta, omuzları paslanmış bir âbide gibi, tabiatın zamanın sertliği altında, bakılması, sevilmesi güç bir kalıntı halinde, bir merhale-nin işareti olarak kaldı.

İnsan, tarihini sevmedi; insan, geçmişini sevmedi. Kollarını geleceğe açtı. Sirtındaki karanlıklardan orada kurtulacağını sandı. Gittikçe güçlenen ışık dünyalarına dipdiri iç karanlıklarını yaydı ve alaca bir ortamda şaşkın, koşusuna devam etti.

İnsan, kaderini eline aldığından bu yana böyle yargısız, böyle düşkün, yalnızlığının korkunçluğunda yuvarlanıp durdu.

Dünya sessizdi. Sonsuzluk konuşmuyordu. Hiçbir çağrı duymuyordu. Kendi istikametinde, sonsuzları düşünmeden ağzı açık, gözleri şaşkınlık dolu, kötü bir hürriyetin esiri oldu.

Zaman, sabretti. Kayalar çatlamadı. Denizler kurumadı ve çöller öfke hortumlarıyla boşlukta savrulup yok olmadı. Güneş, lüzumsuzluğundan utanarak sönmedi. Bütün varlık âlemi insanın mutluluğa yönelmesini bekledi. İnsan, gittikçe kendinden de uzaklaştı ve sönmez ışığını kaybetti.

Fecir insanın içinde uyanmadıkça her yön boş, her kazanılan değersizdir.

Kendinde kaybolmuş insan! Kaderinin sevinçten çoşan varlık kaderinin raksına

uy! Çünkü seni sadece cennet beklemektedir.

Op. — Dünyadaki bu maceralar hep sürüp gidecekmi?

M.M. — Elbette insan, kendini, aramağa başladıkdan sonra bulacaktır. Milyonlarca asırdan zaman, insanın, kendi etrafında (bencilliğinde) dönüp dolayan raksını seyretmektedir. Demek ki belli bir süre yok. Vücut endişesi (yani ölüm) yok. Yarattıcı kudret, insana, başlangıçsız, sonsuz kâinatın sahibi kılmıştır. O, mülklerinde kendince raksederek doğruyu kazanacak. Zaman, bu yüzden bitmeyecek. «Bir gün gelecek ki...» denemez. Belki biran içinde oluvermek. İnsan yüksek kaderini; kendi elinde tuttuğu halde alçaklığa yuvarlanıyorsa o yine kendi deneylerinden, çilelerinden aldığı hızla doğruya yönelecektir.

Biz irşadın en iyisini, insanın kendi içindeki ışığın aydınlattığı kitapta okumasını istiyoruz.

Op. — Tekâmül ile kâinat arasında, ileride, nasıl bir bağıntı kurabiliriz? İnsan kendini tanıdıktan sonra mı kâinatı tanıyacak? Yoksa kâinat, insanın tanıma olgunluğu içinde var olan bir bilgi halinde mi kalacak?

M.M. — Şüphesiz. Kâinat kelimesini iki bölümde incelemek gerekir. Birincisi fizik ihtizazlardan ibaret. İlahî bir maddî yapı, sonsuzluk mimarisi kâinat. İkincisi de bütün varlığı kapsayan büyük rolün sahibi Tanrı iradesinin ihtizazları.

İnsanın kâinata mihrak olan bir yönü var. Kâinat fizik merhalelerden, ilâhî ihtizazlardan insana doğru akmaktadır. İnsandaki ekran bunları ne zaman manevî duyulara eriştirebilirse o zaman ruhun ışığına ulaşılacaktır. Unutmayın ki ne insanın kendini ne de kâinatı arayışı bitmiyecektir.

Op. — Şu halde kâinatı arama isteği çoğaldığı nisbette insan olgunlaşmaktadır. Bunda yanılma var mıdır?

M.M. — Yanılmadan çok, bir sınırlanma gereği vardır. Kâinat denince birçok konuların salkımlaştığı görülmektedir. Kâinatla insan arasında daimi ihtizaz bağılığı olduğunu arzetmiştik. Bunda fizik, şimik ve psikolojik prensipler dahil olmak üzere bütün varlıklar, birbirleriyle irtibat halinde sonsuzlaşmaktadır. Kâinat aralıksız çabalar gösterebilen insanın ruhu üzerinde bir benekten ibarettir. O benek ışık veya karanlık olabilir. İnsan bunun ikisi arasında insandır. Yani kötünün ve iyinin, aşk ve nefretin yolları üstünde insan, ikili bir yönde çırpınarak ruhî birliğini kazanacaktır. Bu zora dayanacaksınız. Hayat hareket etmeyenler için bir ışkencedir. Gerçek insan, koştuğu hafifliyen ve mutluluk duyan insandır. O halde tabiat ve kâinatın dinamizmine uyabildiği nisbette kişi, mutlu yaşar.

Op. — Acaba her merhalede irşat devam eder mi? Tebliğlerin hepsi birer gerçeklik anlatır mı, yoksa bizi yanıltanları da var mıdır?

M.M. — Tebliğler, bilginizi biraz daha arttırmak çabasından doğar. Ölçü sizdedir. Çocuk, yürümeğe heveslendiği zaman kendi kendine düşüp kalkarken sakatlanabilir. Tecrübeliler onun elinden tutar; yardımcı olurlar. Fakat unutmamalı ki yürüme işi yine çocuğun bacakları üzerindedir. Hiçbir zaman sizde olmayana birşey ekliyemeyiz. İsteğiniz, vasıtahızınız niteliğinde size bilgi verebilir. Düşünce ve vicdanlarınıza yabancı gelenleri siz elbette anlarsınız. Kâinat sizdedir. Sizin kaprisiniz özel manevî ortamlarınız, sizin hesap ve kitaplarınız var; onun içindir ki, kişiliğinize saygı duyulmuş ve kâinat beyin ve irade işleyişi karşısında adeta susmağa davet edilmiştir.

**RUH VE MADDE'YE ABONE OLURSANIZ,
KARLI ÇIKARSINIZ.**

Devre Sonlarına, Aralarına, Başlarına Dikkat!..

Hâdisât ve irtibatların (dostluklar, arkabâhklar) tekâmül merhalelerine götüren, ruh hâllerini, psikolojik muamelelerini tahrik ve temin eden tertipli vasıtalar olduğunu bir kere daha idrâk ediyorum. Tekrar için değil, vetire kıymetini ve ân'ların dikkate şâyan ehemmiyetini tesbit için not ediyorum: **Tesadüf mefhumunu işlemek menfi bir iş olur, artık.»**

Kuzenim (G) ye «Selâmlığı senin için ıslah ve imâr edelim» teklifini yapmak üzere kafamda bir mektup düzenlerken; «Neden meskenini terkettim? Neden çevrenle geçinmiyorsun?» İlâh... gibi târızler doğdu; biraz evvel de Üstad Mustafa Molla'nın 29.7.1960 tarihli Mevlanâ plânından alınmış «Toprak rumuzlu tebliğini okumuş ve maddî âlemin karanlık ve mudil tekâmül vasıtası ve bu vasıtahğın ne çeşitli emel ve aşk safhaları arzettiğini bir kere daha anlamıştım.

Bu mürekkép tesirlerden kafamda şöyle bir şama belirliyor:

a — Dış muhitin tamamıyla tesirine tâbi olduğumuz bir safhai hayat ve enkarnasyon devresi... Burada âciz bir çocuk olarak ve yahut geri bir köylü; meselâ şarklı bir çinli... Muhit ve tabiat ya bunlara yardım eder veya kahreder... (Dayanışma, Diğer-kâmlık bunlar bu muhitlerde basit şekilde vardır...)

b — Seviye ruhiyemiz artık muhitin kaba tesirlerine mukavemet ve kendi ihtiyacımıza uygun bir hâlet arzeder. Ya muhitten kaçırız veya kalırız, fakat indî idrâkimiz artık reaksiyonlara müsaittir... Ancak, kendi varlığımız kudretinde yakın çevremizde ve enfüsî (sübjektif) reaksiyonlar, tahaffuzî davranışlar ve hareketlerde bulunabiliriz... Ve bütün irtibatların çeşitli ruh hâletleri, psikoloji enmuzeçleri teşkil ettikleri yetmiyormuş gibi eskiden uzun romanlar, film ve sahne tipleri ve nihayet Comic denilen amerikan usulü resimli seriler insanlara hem hemcinslerinin hem de kendilerinin ne gibi psikoloji tenevvüleri olabileceğini izah ediyor;

teknik ve umumî bilgi de caba...

c — Dünyamıza, vatanimıza, yurdumuza ve daha dar çevremize, kendi inandığımız ve oldukça doğru ve âdil görünen prensipler ölçüsünde fiilen müessir olmağa başlıyoruz... Hem kendi ihtiyacımıza hem de yakın ve uzak irtibatlarımızın yararına olarak tekâmül ettirici plânlarımızı muhite tatbik selâhiyetini ve teklifini enerjisini kazanmağa başlamışızdır...

«Hep insanız, insan haklarına riayetkâr olmalıyız» derken hemcinslerimizin bu a, b, c devrelerinden her birisine uygun ayrı seviyede varlıklar, aynı yaşta olmayan aziz canlılar olduklarını göz önünde bulundurmalı... Müteessir, mütearız, müsbet müessir tiplerin basit şaması içinde geometrik bir gelişme zenginliğinde sayısız çeşitler, deşil kavranması, düşünülmesi dahi imkânsız enmuzeçler var bittabi; fakat mâşerî kuruluş bütün bu mektep arkadaşlarının birbirlerine daimî tesir ve aksi tesir yapması şeklinde tertiplenmiş...

Kaç günlerdir yine bir bap kapatma, paragraf açma devresinde bulunuyorum... «Yokluğun, varlıklarla yok edilmesi» prensibini teyiden çok zengin misallere nâil ediliyorum... Misallerin zenginliğine ancak iktisad, tasarruf, temkin ve tedbir hâletlerinde bulunuldukça şaşılır. İnâmın sonsuzluğu sezildikçe artık çokluğu şaşılabilir. O andaki varlığa bütün dikkat, muhabbet ve şükranla vekfolunur, teksifi ruh ve zevkte bulunulur...

Birikirdiğimiz maddî ve mâşerî kuvvetler, fiilî istifadeyi frenleyen, manzarayı gölgeleyen ve bir ânlık kıyas ve tetkikleri tekâsüf yönünden zayıf düşüren. ağırlıklardır. Neden denize bir tek mayo ile giriyoruz? Fanilâ, iç çamaşırları, kazak elbise, palto, lâstik,

şapka, şemsiye, para, ilaç, silâh ve saire gibi hep bir şeye karşı ihtiyat vasıtası, müdafaa silâhı cinsinden avadanlıklarla denize girilemeyeceği gibi kâinat denizine de iman ve emniyetin aksi delilleri olan ve korkuya dayanan psikolojik hâletle dalınamaz; emin ruhla girilir... Fakat denize giriş de sonsuz ve dipsiz ummanlara dahş ve açılış değildir; münasip mevzisinde münasip mevkiden şu elemanımıza bir miktar temas ve istifade suretiyle oluyor. Buna tabiat ta, cemiyet te, ruhî hâletimiz de bir âhenk içinde yardım ediyor; ihtiyaç, heves, teşvik, tasdik gibi kuvvetlendirici âmillerden istifade ediyoruz, zamanında...

Not : I — Hâdisat ve irtibatların tekâmüle yardımcı üstün vasıta kıymeti-

ni bir kere daha tevsik edilim...

II — Hâletlerden daha üst hâletlere yükselirken, vasıtaların ağırlıklarından, kesafetlerinden bir miktar soyunup her merhaleye uygun vasıtaları seçelim ve onları lüzumları nisbetinde kıymetlendirelim... Lüzumsuzlarını derhal tasfiye belki zor gelir, hiç olmazsa (lüzum) luluk derecelerini tayin ile, deniz mevsiminde pardösüylü dolaba, lâstığı rafa koyalım; bunlardan, mübrem ihtiyaçları olanları istifade ettirmeyi de düşünmeli...

III — Devre sonlarına, aralarına, bağlamasına dikkat!... Defter sonu, ay, gün, sene, vazife ve nihayet bir ömrün sonunu, yeni bir başlangıça alâmet ve hayır saymak da bir meleke me-selesidir...

Şehitler

(17. sayfadan devam)

ihânet, sorumluluklarından savaşmak, yaşamayı bomboş ve anlamsız buluş yoktur.. Bilâkis ruhsal hayatın, maddesel yaşantının sırrına eriş; maddî hayatın bütün kâhîntularına ve câzibelerine rağmen, ruhsal hayatı da kavrayış, ilerisini görüş vardır.. Maddesel yaşantının bir üstündeki realiteye tırmanış, yükseliş vardır... Fâni olan ömrün, sağlam ömre basamak olduğunu kavrayış; ebedî, gerçek hayata iman ediş vardır...

Evrende yeri olan bir hedef tayin edip, o hedefe bedenli gidilemeyeceğini kuvvetle sezerek bedenini, en değerli bir biçimde terkediş vardır...

Ve, bu terkedilişte, saçılan tahullar sıralanmış; kıvılcıma hazır olanlar kıvılcımlandırılıp çaktırlılmış; yol arayanlara yolları gösterilip ışık tutulmuş; yürekleri kutsal ateşle tutuşturulmuş; geriden gelenlere yaşamının en ileri örneği sunulmuş; Rabbinin kulluğuna lâyık ve İnsan-oğluna mürsit olmuşluk vardır...

Ölürlerken yaşamak; ölüyken dirilmek, daha üstünü için, liyakat gösterip altını terketmektir bu!...

Öyle bir terkediş ki, bu beden ruhu terketmeden, ruhun bedenî terkederek yükselişidir!...

Yağız Abdal'an

Deyişler

Yobaza Mektup

1

Bu dünyada bulunuşun
Gelip geçici tat değil,
Okumak, aramak işin
Boş taassup, inat değil.

2

İslâm, ne molla, ne çömez,
Aranmıyan bulunamaz.
İnanç elden alınamaz,
O, donmuş itikat değil.

3

Dayan güçlü irâdene
Ara, icat et, bul, dene.
Dünya denilen meydana
Getirdiğin hayat değil.

4

Akıl, vicdanken rehberin,
Bozulmuşsa saf cevherin
Kurtaracak, Peygamberin,
İncil, Kur'an, Tevrat değil.

5

Anlamdan bak mushaf'a,
Oku Arapça koy rafa.
Nasıl aydınlanır kafa;
İslâm'da bu, murat değil.

6

Hazinedir dağın, taşın,
İmkânlarla dolu başın,
Durmadan yükselmek işin
Sadece "ye, iç, yat" değil.

7

Yer yüzü üç günlük durak,
Ben, sen kavgasını bırak;
Seni aya uçuracak
Koyun, keçi, kırat değil..

8

Bir mucize milletiyken
Bu gün sensin, mihnet çeken.
Yastığım doludur diken
Uykum bile rahat değil.

9

Yeter, can gözünü uyar,
Kişi hakkı böyle duyar.
Temel haramsa eğer
Akan çeşme hayrat değil.

10

Doğruluktur bizi ancak
Ahiret'te kurataracak.
Para tuzağı oynuncak
Telkin, devir, iskat değil.

11

Kâfir dediklerin bugün
Kapısını açtı göğün,
Senin hâlâ düşündüğün
Gerçek ilim, icat değil.

12

Senki yüz yıldan beri
Söylersin aynı şeyleri.
Tanrının sadece emri
"Cehennem anlat!" değil.

13

Saldın vicdanlara korku,
Bağladı gözleri uyku;
Baştan başa yıktın Şark'ı
Afyon senden berbat değil.

14

Ne talihtir yağız Abdal,
Elde kahr tutulan dal.
Kimine bu ömür bin yıl,
Kimine bir saat değil..

Deyişler

BİR

Arif kişi bařı önde
Meyva yüklü dala benzer.
Karanlık bastığı günde
Iřıktan bir yola benzer.

★

Gönlünde duyanlar Hakkı
İrfan meclisinde sâki.
Seçmeden karadan akı
Ömür, geçen yele benzer.

Bilmez dünya, Ahret emri
Ziyandır cahilin ömrü
Mala tapan ahmak cimri
Azat olmaz kula benzer.

★

Kazananın vermek işi
Böyledir insan güneři,
Putlařtırma üçü beři,
Bu dünya bir pula benzer.

★

Yağız Abdal elde sazın,
Gönlüsüze geçmez sözün.
Lâfı makbuldur yobazın
Ya düşe, ya fala benzer.

İKİ

Asıl kâfir Hak sözünü
Anlamadan yanlış söyler.
Dinle softanın vâzını,
İçten uzak, hep dış söyler.

★

Yeter samır sarık, cübbe,
Dil ucundan inmez kalbe
Kulak vermedikçe Rabbe,
Yobaz, haharı, keşiş söyler.

★

Varlıktan ders alman gerek,
Hakkı kendin bulman gerek.
Ne oldun, ne olman gerek,
Sana ,gelmiş geçmiş söyler.

Kapahysa gönül gözün
Anlamı yok hiç bir sözün.
İçi söylemezse ağzın
Zan söyler, aldanış söyler.

★

Peygamber demiş ki bize:
«Dünya doludur mucize...»
Eğer muhtaç isen vâza
İlkbahar, yaz, güz, kış söyler.

★

Diyorsan sonucum nola
Bel bağlama, şansa, fala.
Dikkat et gittiğin yola
Sana karış, karış söyler.

★

Yağız Abdal, bitmez kaygın.
Kılavuzdur Hakka sevgin.
Lâf değil, seni, yaptığın,
Yapacağın her iş söyler.

Uçan Dairelere Nasıl İnanırım?

(21. sayfadan devam)

ziyla karşılaştırabiliriz.

Bu bakımdan patlamaları hasıl olan şok dalgaları, güneş sistemimizdeki bütün planet ve uydularında hissedilmiştir. Ve oraların sakinleri herhalde bunun için birşeyler yapmayı düşünmüşlerdir.

Bugün ilmi çevrelerin de bildiği gibi UFO'lar dünyamıza 1000lerce seneden beri gelmektedir. Klâsik ilim buna gözünü yummuş, kulağını tıkamıştır. Bu konuda ilim maalesef yanılıya düşmüş durumdadır. Bugünkü medeniyetimizin 12.000 senelik bir geçmişi var. Bundan birkaç yıl önce Avustralya'da kömür yataklarından birinde bulunan meteorik demir parçasının insan elinden çıkmamış olması imkânsızdır. 30 milyon yıl önce dünya üzerinde hayat olduğunu kabullenmeliyiz artık. Yine birkaç yıl önce Kuzey İtalya kömür yataklarında yapılan araştırmada insan iskeletine rastlanmış ve bunların milyonlarca seneden beri kömür içinde muhafaza edildiği anlaşılmıştır. Bu kazılarda bulunan ilim adamları o zaman o kadar heyecanlanmışlardı ki 30 milyon sene önce dünyada insanın yaşamış olması gereğini hemen itiraf etmişlerdi. Bütün bunlar göstermektedir ki, dünya yaratıldığından beri birçok medeniyet dalgalarına (devirlerine) sahne olmuştur. Bunlardan biri, büyük abidelerin dikildiği devir. Dünyanın her tarafında vardır bunlar. O devir nedense aniden sona ermiş. Bugün ilim de bunun sebeplerini bilememektedir. Meselâ, Yüksek Andes'te Cuzco'nun Köşe taşı, Denizden 12.000 feet, yüksekte, 2 milyon 400 bin pound ağırlıkta, aynı zamanda sık sık yer sarsıntılarının olduğu yerdir, burası. Bugün bizim medeniyetimiz bu işi yapacak güçte değildir. Bu gösteriyor ki, o zamanın insanları levitasyonun bütün ana prensiplerine vâkıftı.

Bütün bunlar beni mağnetizma (magnetics) konusuna doğru itti. O adamların mağnetizma prensipleri hakkındaki bilgileri muhakkak ki bizimkilerden çok fazlaydı. Bu konuda bilginin azlığını anladık-

tan sonra çalışmaya başladım. Newton 'Göremediğimiz atom, evrenin küçük bir modelidir.' dediği günden 300 yıl sonra atomu parçaladılar. Onu görececek cihazı henüz bulmuş değiliz. Fakat kendisi hakkında bilgimiz çok. Elektron keşfedildiği zaman, birçok ilim adamları, atomu görünmez kılan birşeyin olması gerektiğini düşündü. Sonra proton bulundu. Sonra neyi keşfettik? Sonra, bunların dönen üniteler olduğunu ve her dönen şeyin kuzey - güney kutbu olduğunu ve bir muknazis olarak fonksiyonlarını yürüttüğünü anladık. İşte bunların meydana getirdiği büyük kitleler, bugün evrendeki cisimleri meydana getirmiştir. Atomun parçalanmasından ortaya çıkan enerji artık savaş için değil barışçı amaçlara uygun olarak insanlığın yararına kullanılmalıdır. Atom bombasının hasıl ettiği bir şok dalgasını alan diğer planetlerin sakinleri elbetteki bundan etkileneceklerdir. Bizim başarıyla sonuçlandığını söylediğimiz atom denemeleri güneş sistemimizdeki dengeyi de etkilemektedir. Kendi atmosferimizdeki anormal değişmeler de caba.

Şimdi uçan dairelerin, son 20 sene içinde dünyaya ziyaretlerini niçin artırdığı sorusuna bakalım: -Bu cisimler, mağnetik fırlatma (propulsion) prensibiyle hareket etmektedirler.- şeklinde bir kamıya sahip olduktan sonra şu da aklıma gelmişti. İlk senelerdeki araştırma ve gözlemlerim daima belirli bir uçuş yönü takip etmelerinin bir nedeni olması gerekirdi. Başka dünyalardan gelen bu adamların bizim manyetik sahamızın haritalarını yapmaya çalıştıkları mümkün gibi görünmektedir. Buda, bizim dünyaya iniş yapacakları noktaları kararlaştırmakta kendilerine yardımcı olacaktı. Bu bakımda bu insanlar için dünyamızın mağnetik saha haritasını yapmaktan daha tabii ne olabilirdi. Boothia Peninsula'da bir uçan daire kalıntısına rastlanmıştı. Şimdi bana öyle geliyor ki, bu, herhalde bu haritaların tamamlanmadığı sıralarda kaybettikleri bir gemi idi. Geminin içinden çıkan iki kişi

soğuktan buzların üzerinde hemen hemen donmak üzereydi.

Bütün bunlara rağmen devlet adamları ya da hükümetin yüksek mevkilerindekiler nedense bu gerçeği kabullenmek istemezler. 500 bin dolara çıkan büyük «Condo Raporu» nda nedense bunlardan hiç bahsedilmiyor.

Denver Üniversitesi'nde bu konuda bir konuşma yapmak cesaretini göstererek başka dünyalardan buraya neden geldiklerini ve misyonlarının ne olduğunu anlatmaya çalıştım. Hikâye bütün dünyaya yayılmıştı. Frank Scully'nin «Behind the Flying Saucers» isimli kitabı yalnız Amerika'da 2 milyondan fazla basıldı ve 12 dile çevrildi. Şimdilik bu konuyla ilgili çalışmalar 350 ciltlik bir eseri dolduracak genişliktedir.

Kendisine verdiğim esaslar dahilinde kitabı hazırlayan Frank Scully, eseri çıktıktan sonra gerek şahsen gerek mektupla yanına gelen yüzlerce gence cevap vermek zorunda kaldı. Bunların çoğu magnetizma prensipleri ve magnetik fırlatma (propulsion) hakkında bilgi edinmek gayretinde idi.

Bu arada uçan daireler gelmeye devam ediyorlardı. Brezilya'da tutulan kayıtlara göre bunlar 100 bin yıldan beri dünyamıza gelmektedirler. 1966 da bir iş için kuzey doğu Arizona'ya 4 aylığına gitmiştim. O zaman bu bölgede bu cisimleri, petrol kuyuları üzerinde uçarken çok görmüştük. 600 kadar cisim sayabilmiştik, o zamanlar. Hatta gökyüzünün bulutsuz olduğu bir zamanda, bir sabah, «ana gemilerini» de görmüştük. Takriben 10 bin feet yukarıdaydı. Etrafında beş tane uzay gemisi dönüyordu. Sıra ile, teker teker, ana geminin alt tarafında kayboluyorlardı. Herbiri bu ana gemiye girme manevrasını 20 dakikada tamamlıyordu. Bun ana gemi yaklaşık olarak 1500 feet genişlik ve 150 feet kutrundaydı. Önce etrafında dolayan 5 gemiyi de içine aldıktan sonra önce yukarı doğru, yükseldi sonra birden gözden kayboldu. Gözden kayboldu, diyorum, niçin? Çünkü atmosferdeki iyonizasyon tarafından endüksiyonla hasıl olan vakumun

tesiriyle küçük parçalara ayrıldığı bir hıza erişmişti.

Birkaç yıl geçtikten sonra California'da, ilim adamları ve araştırmacılarından meydana gelmiş küçük bir topluluk olan «Solar Cross Foundation» dan araştırmalarının ve çalışmalarımın ilgili bir davet aldım. Onların ne şekilde çalıştıklarını önceden bilmiyordum. Laboratuvarlarında «Beşeri Kanal» dan aldıklarını söyledikleri bantları vardı. «Beşeri kanal» dedikleri şey: Derin transa girmemiş, çeşitli seslerle konuşan biri... Aslında, bunun konuşma organlarını kullanarak konuşanlar, kendilerini diğer planetlerin büyük memur ve ilim adamları olarak tanıtıyorlardı. Beş yıldan beri bu şekilde 100.000 feetten daha uzun bant doldurmuşlar. Şimdi kesin olarak bilinmektedir ki, trans medyumları Artur Ford aracılığıyla bu mesajların şifresi de alınmış durumdadır. Bu çalışma ve de araştırmaların meyvalarından bir gün gelecek herkes yararlanacaktır.

Benim kaanatıma göre, atom tehlikesiyle ilgili olarak bu uzaylılar birşeyler yapmaya karar vermiş durumdadır. İlk bomba Alamogorda'da infilak ettirildiği zaman bundan yalnız bizim dünyamızı değil güneş sistemindeki diğer planetlerin magnetik alanları da etkilenmişti. Bugün biliyoruz ki, yerin altında 100 feet derinlikte patlatılan bir atom bombasından çok dalgaları yayılabilmektedir. 1900 yılında Tesla'nın açıkladığına göre dünyanın manyetik alanı o kadar güçlüdür ki, bundan yararlanarak bugünkünden çok daha iyi bir şekilde aydınlanabiliriz.

Hiç şüphe yok ki, uzaylı kardeşlerimiz, bizim içimizde olan hassas (medyum) lar aracılığıyla atom bombası gibi kendi elimizle yarattığımız tehlikeler hakkında bizi uyarmaktadırlar.

Her an içimizden biri bir düğmeye basmakla dünyamızı darmadağın edebilir. Böyle bir infilakın zararı yalnız bize değil, güneş sisteminin bütün planet ve uydularında da duyulacaktır. Belki bu, diğer sistemlere de yayılacaktır (birbirini yıkan iskambil kâğıtları gibi...) Bu yüzden 4 buutlu evrene doğru gitmekte olan gü- (Lütfen sayfayı çeviriniz)

nümüz araştırcıları uzaylılardan direktif alan medyomlara biraz kulak vermelidirler. Aramızda dünyaya sıhğ getirmek, öteki planetlerdekiyle iyi ilişkiler kurmak için ömrünün yıllarını hiç çekinmeden verenler var. Bu gayret gerçekleşebilir. Uzaylılar, kendi planetlerinden bize gelmeyi artık başarmışlar ve bunu uzun zamandan beri devamlı olarak yapmaktadırlar.

20 yıllık araştırmalardan sonra, bir jeolog ve magnetizma (magnetics) uzmanı olarak uzaylı kardeşlerimizle işbirliğine dokuz sene önce karar vermiş bulunuyorum. Buna şunun için karar verdim:

Yıllardır bu dünyada yaşamaktayım. İnsan sağığı hakkında bir şey bildiğimi zannedirdim. Küçüklüğümden beri sıhhatimin doktora, aklımın profesörlere, ruhumun din adamlarına ait olduğunu söylemişlerdi. Bunun doğru olmadığını anladım. İnsan bedenini tabiatın düzenlediğini anladım. Dengeli şekilde bakılıp beslendiğı zaman, bizim zamanımızla, 150-160 yıl kadar bize hizmet edebilir. Yemek yeme alışkanlıklarıyla kendi kendimize zehir vermekte ve bu zamanın yarısını bu şekilde yok etmekteyiz.

Solar Cross Foundation'da çalışırken uzaylı kardeşlerim tarafından bil bilgi bana verildi ve yapmam gereken büyük işlerden bahsedildi. Yapacağım şeyler detaylı olarak söylendiğı zaman, «Yanılmıyorsam, yalnız birini seçmişsiniz.» dedim onlara, «çünkü içinde yaşadığım şu beden yıkılmak ve mezarlık bahçesine taşınmak üzere.» Sonra bir bahar sabahı (1950) beni arabayla ameliyat odasına getirdiler. Vücudumdan herşeyi kesip çıkarmışlardı. Fakat ruhumu bulamadılar. Sonradan anladım ki, iki defa öldüğümü tekrarlamıştım. Vücuduma yeniden kan pompalandı. Sun'i vasıtalarla kalp atışlarımı yeniden düzenlediler. Şimdi anlıyorum ki, bütün hayat tarzım yeniden düzenlenmiş oldu. Gıda rejimim değiştirildi. Artık, bugün çoğunun yaptığı gibi zehirli yiyeceklerle beslenmiyor, tabii gıdaları alıyorum. Sonuç olarak şunu söyleyebilirim ki, artık bana evvelce söylenen, mağmetizm (magnetics) sahasında yapmam gereken araştırmalara başlayabiliyim.

Ameliyattan iki gün önce Solar Cross Foundation'daki arkadaşlara yolun sonuna geldiğimi söylemiştim. Dedim ki, «Şimdi ne olacak diye siz sorun bari, uzaylı kardeşlere...» Buna alınan vecip şöyle idi: «Herşey tam olarak hesaplanmıştır.» Ameliyat sabahı hastane üzerinde büyük bir uzay gemisi görüldü. Denver'deki radyo ve televizyon istasyonları da bunu doğrulamıştı. Böyle bir uzay gemisinin belirli bir günde muayyen bir yerde görünmesinin anlamı olduğuna inanmam gerektiğı söyleniyordu. Ameliyattan birkaç gün sonra haberim oldu. Bu geminin niçin burada görüldüğünü teferruatlı olarak iki ay sonra öğrenebilmiştim. Bunu istirahatım sırasında ziyaretime gelen Solar Cross Foundation başkanından öğrendim. Ameliyatımı yapan doktorlardan ikisinin de uzaylı kardeşlerden, olduğunu da başkan söylemişti.

1960da Solar Cross Foundation'un adı, «Magnetic eResearch Foundation»a çevrildi. Bundan sonraki yıllarda bütün enerji, zaman ve de araştırmalarını magnetik konulara yöneltti. Atomların olduğu yerde hayat vardır. İşte bundan dolayı evrenin her köşesinde hayat vardır. Bu insanların dünyamıza geldiklerine çok memnunum. Söylediğim gibi, amaçları bize yardım etmek ve dünyayı daha iyi hale getirmektedir. Sadece bu kadarla kalmayıp, bizim başka dünyalardakilerle işbirliği yapmamızı da mümkün kılmaya çalışmaktadırlar. Kim ne derse desin dört buutlu bir evrene doğru kaymaktayız. Feza Çağı artık üzerimizdedir. Bugünün gençliği, geleceğe ümitle bakmaktadır. Onlar için elimden geleni yapabiliyim. Uzaylıların bize yardıma geldiklerini biliyorum. Aramızda onların emir ve mesajlarını alacak hassasiyette olanlar bulunduğu sürece onlar çalışmalarına devam etmekteledir. Örneğın, arkadaşım Antony Brook bunlardan biridir. Kendisinin magnetik araştırma programında yer alacağına hepimiz memnunuz. İlk fırsatta, yeni çağda insanlığı bu konuda eğitmek ve de aydınlatmak amacındayız.

Hepimizin yardımlarıyla, iyi günler yakındadır.

Tanrı hepimizin yardımcıısı olsun.

Ruhum Aranızda Oturuyor

(Sayfa 5'den devam)

sempati lâzım. Bir müddet sonra fark gözetmeksizin hareket edebileceğim; tekrar ediyorum, henüz muktedir değilim. Biraz tanınmış bir insan, öldüğü zaman her taraftan çağrılır; birçok Ruhlar kişiliğini kazanmakta acele ederler; birçok durumda bana da öyle oldu. Sizi temin ederim ki, bedenden kurtuluştan hemen sonra, çok az Ruh, bir medyomla burada irtibat kurabilir. Medyomla büyük bir sempatisi olsa bile...

Soru — Burada bizimle birlikte olan Ruhları görüyor musunuz?

Cevap — Bilhassa Lazare ve Eraste'yi; sonra, daha uzaklaşmış olarak, süzülmekte olan **Hakikat Ruhunu** ve sonra da etrafınızı çevreleyen hayırhah ve acelesi olan bir arkadaş Ruhlar kalabalığını görüyorum. Mutlu olun arkadaşlar! Zira, iyi tesirler sizleri yanılmanın musibetinden koruyorlar.

Soru — Hayatta iken, dünya kürresinin dört ayrı seyyarenin birbirine kaynamasını müteakip soğumasından meydana geldiği hakkında ortaya atılmış olan fikre ıstırak ediyordunuz. Daima bu inançta mısınız?

Cevap — Bu bir dâlälettir. Yeni jeolojik buluşlar arzın büyük değişimlerden sonra formasyon bulduğunu ispatlarlar. Diğer seyyarelerde olduğu gibi, arzın kendi hayatı oldu. Bu büyük intizamsızlığa veya bir seyyareler birleşmesine Allahın ihtiyacı olmadı. Su ve ateş arzın yeğâne organik unsurlarıdır.

Soru — İnsanların müddetsiz olarak katelepsi haline girebileceğini ve insan cinsinin arz üzerine bu şekilde getiriliğine de inanıyordunuz.

— Daima maksadı tecavüz eden muhayyilemin kuruntusu. Katelepsi uzun olabilir fakat hudutsuz olamaz, Şark imajinasyonunun büyülttüğü gelenek ve efsaneler. Arkadaşlarım, buna aldanmayınız. Zihnimi besleyen kuruntuları yeniden geçirirken (çev. notu: Burada idrâk etme durumu mevzuubahistir.) hayli ıstırak çektim. Çok öğrenmiştim ve diyebilirim ki,

bu muhtelif ve geniş etüdüleri mal edinmekte tez davranan aklım, son enkarnasyonumda halâ imajinasyonlarımdan istihrac edilen harikulâde temayülû muhafaza etmişti.

Anladığımız mânada saf entellektüel meselelerle henüz az meşgul oldum. Beni çevreleyen harikulâde manzaradan sürüklenmiş, hayret içinde kalmış halde (bu işi) nasıl yapabiliyordum? Spiritizmanın bağı - ki, siz insanların idrak edebileceğinden daha kuvvetlidir - ancak varlığını, sürursuz olarak değil -bir saygısızlık olurdu- fakat kurtuluşun derin minnettarlığı içinde, terketmekte olduğum bu arza celbe edebilir.

Spirit kardeşlerim arasında unutulmadığımdan dolayı öğünüyorum ve minnettarım. Hâla dünyanızda ikamet etmiş olsaydım vereceğim ianeyi getiren âlcenap kalbe teşekkür ederdim. Halen ikâmet etmekte olduğum yerde (Spatyomda) paraya ihtiyaç yoktur. Dolayısıyla Lyon'lu kardeşlerimin felâketinden mütehasıs olduğumu belirten maddî delilleri verebilmek için «arkadaş kesesinden» para almam gerekirdi. Rabbin üzüm kütüğünü hararetle yetiştiren mert işçiler, büyük ve küçüklerin size gösterdikleri sempati ve kardeşlikten dolayı insanseverliğin boş bir kelime olmadığına inanmalısınız. İnsaniyetin büyük terakki yolundasınız. Allah sizi muhafaza etsin ve daha mutlu olasınız; dost Ruhlar size yardım edecekler ve muvaffak olacaksınız.

Ruhanî tarzda daha sakin ve her taraftan üstüme yağın çağrılardan dolayı daha az heyecanlı olarak yaşamağa başlıyorum. Âdet (Moda) Ruhlarda da hüküm sürmektedir; Jobard moda'sı başkasına yerini terkettiği ve insanî unutmamanın hiçliği ne düştüğüm zaman, o vakit ciddi arkadaşlarımdan - bununla hafızaları kuvvetli olanları kastediyorum - beni çağırılmalarını rica edeceğim; o zaman çok sathî olarak müzakere edilmiş olan soruların derinliğine ineceğiz ve Jobard'ınız kâmilan sureti değişmiş, bütün kalbiyle dilediği gibi size faydalı olacaktır. **JOBARD**

Istirabın Felsefesi

Yazan : LİN YUTANG, Filozof (Formoza)

**Birisi size hakaret
veya iftira edip
fenalık yaparsa, ya
da sizi tahrik eder
veya küçük düşürürse
ona katlanın,
tahammül edin,
görmemezlikden gelin
ve yirmi yıl sonra
yüzüne bakmakla
yedinin."**

Hemen hemen bütün dinler hayatın ıstıraplarla dolu olduğunu kabul ediyorlar. Her ıstırap kurbanı için gerçektir. Fakat başkası bunu duymaz, ancak tahayyül edebilir. Tabiri caizse, başkasının ıstırabına karşı tutum, Vatikan'da Papanın veya daha umumi olarak, bütün bekârların babalık problemlerine karşı tutumuna benzer. Fiziki ağrı dindirilebilir. Fakat ruhi ıstırap o kadar basit değildir. Bertaraf edilmezse de klâsik stoik felsefe, Budizm veya Hristiyanlıkta olduğu gibi, umumi bir anlayışla karşılanabilir.

Bütün felsefeler hayatın hakiki ıstırapları ve ruhi acıları için bir izah şekli bulmaya çalışmışlardır. Bir bakıma bütün dinlerin, dünyanın acı ve ıstıraplarını mazur göstermek ve bunlara bir hikmeti vücud bulmak için geliştiğini söyleyebiliriz. Dinler Hz. Eyyüb'ün «Niçin, Ya Rabbi?» sorusuna cevap bulmağa çalışıyorlar. Hristiyanlar, mutlak İyilik ve Mutlak Kötülük konusundaki fikirlerin etkisi altında kalarak bu dünyanın kötülüklerini izah için şeytanın varlığını vazedmişlerdir ki, bu muamma 2.000 yıldan beri ilahiyatçıları uğraştırmış fakat bir hal yoluna bağlan-

mamıştır. Şeytan tanrı tarafından yaratılmışsa, Tanrı Mutlak İyilik olamaz. Şeytan Tanrıdan gelmemişse, Tanrı herşeyi kapsamıyor demektir. Skolastik felsefe bir yana, hakiki hristiyanlar gerçek hayatın ıstırap ve mihnetlerini Tanrının iradesi olarak kabullerler ki, bu stoik felsefe kadar cesur ve avutucu bir tutumdur.

ŞAŞAA VE ŞATAFATI HOR GÖRDÜ

Ben şahsen stoik Roma filozofu İmp. Marcus Aurelius'un felsefesini beğenirim. Kendisi vazifelerini kaçınılmaz diye ifa ederken, mevkiinin şaşaa ve şatafatını küçümüyor ve zevk almadan harp ediyordu. İstırap konusunda gerçekçi görüşü bilhassa hoşuma gidiyor. O, vücuttan et, kemik, cilt, sinir, vena ve arterlerin ustaca işlenmiş şebekesi diye bahsediyor ve fizyolojiyi ıstırapın sebebi olarak biliyordu. Bence sağlam bir hayat felsefesi hayatın fizyolojik gerçeklerini kabul etmekle başlar.

M. Aurelius Düşüncelerinde şöyle demiştir : «Et ile hayat ve insanın hakimi dediğimiz akıl Ben'i teşkil ediyor. Kaldır kitaplarını. Akılını şaşırtmalarına, şuraya buraya çelmelerine müsaade etme. Çünkü çakar yol yoktur. Derhal ölmeye hazır olup etini, kanını, kemiklerini ve cildini önemseme. Vücutun sinir, vena ve arterlerden ustaca işlenmiş bir şey, başka bir şey değildir. Hayatına gelince ne olduğunu düşün. Bir rüzgârdır o. Devamlı bir rüzgâr da değildir. Fakat her ân alnan - verilen bir nefes.

Üçüncü unsurun ise hâkim olan unsurdur. Onu düşün. Yaşlanmışsın artık. Bu kemâl unsurunun başkalarına tâbi, köle olmasına müsaade etme. Mantığa ve topluma karşı gelen şehvet ve heyecanlarla, tel ve sinir iplerinin çektiği kukla gibi, bir yukarı bir aşağı oynatma onu. Bundan böyle de mevcut bir şeye üzü-

mesine veya kaderin tayin ettiği gelecekte korkup selâmati firarda aramasına müsaade etme.»

Budist filozofları ise bütün acı ve ıstırapların his dünyasında gerçek o olduğunu idrak ederek insan üstü bir gayretle Nirvana denilen ve vücudun da âlemin de ötesindeki his üstü hayata kavuşmak istemişlerdir. Budistler insan hayatının bir «acılar denizi» olduğunu ve tek kurtuluşun hayat ve ölüm devridaiminden kaçmak olduğunu belirtip durmuşlardır.

İşin garibi, yalnız şahsi hayatımızın değil, bütün hayatın bir acı ve ıstırap ummanı olduğunu idrak edilmesi insani bir nev'i sükûnete kavuşturur. Kısa Gotami'nin güzel hikâyesi bunu gösterir. Kısa Gotami külleri altına çevirebilen ve bir zenginin oğlu ile evlenen talihli bir kızıydı. Her istediğine kavuşabildiği sanılıyordu. Fakat hakikat böyle değildi. Biricik oğlu öldü. Çocuğu diriltebilecek bir filozof veya bir hekim bulamayınca ıstırapı hutsuz oldu. En nihayet ona Sakyamuni (Budda) yı ziyaret etmesi salık verildi. Sakyamuni dedi ki: «Bir avuç hardal tohumu istiyorum.» Kız memnuniyetle razı olunca, Budda şunları ekledi: «Bu hardal tohumu çocuk, koca, ana, baba veya dost kaybetmeyen bir evden gelmelidir.» Zavallı Kısa Gotami, ölü çocuğunu elinde taşıyarak bütün kapıları çaldı. Onu görenleri haline acıyarak: «Buyur al bu hardal tohumunu» dediler. Fakat evde bir oğul, kız, çocuk, ana veya dost olup olmadığını sorunca evin halkı: «Heyhat, diriler az, ölüler çoktur» cevabını verdiler. Ve ölüsü olmayan hiç bir ev bulamadı. Kısa Gotami yorgun düştü ve ümidini yitirdi. Hardal tohumu peşinde elinde çocuğun ölüsü ile dolaştığını gören halk: «Genç annenin oğlunun ölümüne dayanamıyarak delirdiğine» inandı. Kız yolun kenarında oturdu ve şehrin ışıklarının parıldadığını gördü.

Derken aklına birden hire bir fikir geldi. Ve kendi kendine: «Ne kadar da bencîlim, kendi ıstırabımdan başka birşey düşünemiyorum. Oysa ölüm herkesin malıdır.» dedi. Bunu düşündüğü zaman ölü mü kabullendi ve iç sükûna kavuştu

Taoist felsefede ise ıstırapı hafifletmeye yarayan geniş hayat anlayışı «Tao daima devreler çizer» şeklinde ifade edilmiştir. Emerson'un da Devreler hakkında güzel bir yazısı vardır.

Bütün hayat bir deverandır. İkbaharın yeşili sonbaharın sarısına yer bıraktığı gibi, aksi de olur. Yin ve YANG devreleri birbirini takip ediyor, kâh hakimiyet kuruyor, kâh hakimiyetten çekiliyor. Ne biri, ne diğeri mutlak veya bakidir. Fakat birbirini tamamlar. İki kuvvet, yani genişleme ve daralmanın arasındaki ilişki bütün hayatın, bütün kâinatın ve bütün tarihin esasıdır. Milletlerin yükselmesi ve çökmesinden şahsi hayatın dalgalanmalarına kadar her şey bu iki kuvvetin ürünüdür. Laotse der ki: «Bir karsırğa bile bütün bir sabah sürmez.» Modern doktorlar ise salgınların er geç kendiliğinden dindiğini biliyor fakat bunu izah edemiyorlar. Tabiatın dengesi kurulunca sükûna kavuşulur.

DEĞİŞİKLİĞİN KAÇINILMAZ DALGALANMASI

Büyük Taoist filozof Çuangtse der ki: «Bütün şeyler birdir. Sevdiğimiz hayatın sırrıdır. Tiksindiğimiz ölümden çürümüdür. Fakat çürüyen yensiden esrarengiz hayata kavuşur ve bu esrarengiz hayat bir kere daha çürür.» «Ziyafet rüyaları hayal kırıklığı ile uyanırlar. Rüyalarında acı ıstırap görenler ise uyanınca sevinirler.» Hayat acılarını anlatan felsefedir bu.

Laotse der ki :

Küçültülecek olan

Önce büyütülmelidir.

Zayıflatılacak olan

Önce güçlendirilmelidir.

Yere serilecek olan

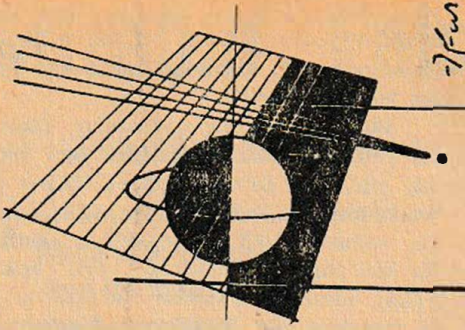
Önce yüceltilmelidir.

Alınan

Önce verilmelidir.

Gerçek ışık budur.

Bu fikirler Hz. İsanın «Alçak gönüllüler dünyaya sahip olacaklar» ve «Hayatın kaybeden hayatını bulur» sözlerine tıpatıp uymaktadır.

AKŞEHİR

OLAYLARI

Psşik Deneyci

Baykur Bilgin'in Celse Zabitleri

Akşehir'de Karayolları Makina Şefi Ramazan Timur Bey'in bir dâveti üzerine evlerine misafir olmuşuk. Kıymetli eşleri Devran Timur Hanım bir yıldır bayılma nöbetleri geçirmektedir. Şehrimizde ruhsal konularla ilgili bir konferans veren Haşmet Orbay Bey, hipnozla ilgili tedavilere de değinmişti. Ruhsal araştırmalar hakkındaki deneylerimizi işiten Ramazan Timur Bey, Beni bu sebepten evlerine çağırılmışlardı. Eve geldiğimizde bir yıldır günde 10-15 defa baygınlık geçiren ve son 17 gündür yataktan hiç kalkmayan Devran Timur Hanımı gene hasta yatağında bulduk. Ellerimi alınına koyduğumda derhal transa girmişti. Kendisine yapılan ufak bir testten sonra kuvvetli bir kler-vayyans hassasına sahip olduğu anlaşıldı. Oda içinde ve oda dışındaki objeleri trans-ta iken gayet rahatlıkla seçebiliyordu. Ayrıca Spatyomla irtibat kurabildiği tesbit edildi. Birkaç defa Timur'ların evinde toplu hipnoz denemesi yapılırken başka bir odada bulunan Devran Hanımın her seferinde yanındakilerin bütün ikazlarına rağmen ve beni görüp duymadığı halde transa girdiği tesbit edildi. Mekân ve zaman hudutlarının dışına taşabiliyordu. Biz Zonguldak'tan ve İstanbul'dan bazı olaylar naklettik... Ve bunlar sonunda tamamen doğrulandı. Kıymetli dostumuz P.T.T. Müdürü Necip Ağaoğlu ve kıymetli eşlerinin hazır bulunduğu ufak bir testte Necip Bey'in eşi Mesure Hanım'ın kız kar-

deşleri, Mecbure hanımın İstanbul'da ameliyat olduğunu medyom Devran Hanım söyleyebilmişti. Birkaç gün sonra olay doğrulandı.

Kendisine bir yıldır hertürlü tıbbi çareler uygulandığı halde sıhhatine kavuşamayan Devran Hanımın sıhhati gün geçtikçe iyiye doğru gitmiş ve bugün tamamen sıhhattedir. Esasen rehber varlığımız SEVGİ kendisinin iyi olacağını ve her türlü yardımın yapıldığını söylemişti. Birgün Devran Hanıma iğne yapılacaktı. Kendisi çok hassas olup iğneden korkar. Hipnotik transa sokulan Devran Hanıma Yılmaz Kırış Bey iğnesini yaptı. Tabii medyom hiçbir şey duymadı. Birgün sonra daha ilginç bir şey oldu. Medyom Hanıma gene iğne yapılacaktı. Yılmaz Bey hazırlanmış bekliyordu. Bu sefer transa sokulmadan yalnız iğne yapılacak kısma manyetik pasla his iptali yapıldı. Medyom bizimle konuştuğu, ve iğne yapıldığını gördüğü halde, hiç bir acı duymamıştı.

Raporun bu kısmını yazmadan birkaç gün önce Devran hanım yeniden krizler geçirmeye başladı. Ufak bir üzüntü onun bu hale gelmesine sebep oluyordu Nöbetler onun için çok tehlikeliydi.

Doktorun verdiği teskin edici ilaçlar bu nöbetleri müsbet yolda hiç etkilememişti. Manyetizma ile ilgili en ilginç deneyleri bu nöbetlerde yapma imkânını buldum. Saçlarını durmadan yolan ve başını sağa sola çarpan Devran Hanım, birkaç

Devran ve Ramazan Timur)

saniyelik manyetik pasla, hatta yalnız cli mi başına dokundurmakla sakinleşiyor ve bütün çarpınmalar duruyordu. Çaresizlik içinde günün muayyen saatlerini uykuda geçiriyorduk. Verilen emirlerin sanki atomik bir saat gibi dakikası dakikasına hipnoz sonrasında yerine getirildiğini, şimdiye kadar çeşitli kaynaklarda okumama rağmen, hayretle müşahade ettim. Günün muayyen saatlerinde bu tecrübeyi yaptım. Bir sabah eve çağrıldım. Hasta mütemadiyen çığlık atıp kendisini sağa sola atıyor, yanındakiler kendisini zaptedemiyorlardı. Kısa bir manyetik pasla hasta sakinleşip transa girdi. Transta iken normal görünüşünden daha açık görebiliyor ve psişik gücüyle her yere uzanabiliyordu. Eve geldiğimde saat 8.30 idi. 14.30 a kadar uyuması söyledi. Gerçekten 14.30 a kadar sakin sakin uyudu. 14.30 da hiçbir şeyden habersiz uykudan uyandı. Benzeri bir deneyi ertesı gün saat 13-17 arasında yaptım. Saat 17.00 de medyom kendisine söylenileni yaptı. Büyük bir rahatlık içinde uykudan uyandı. Gene başka bir gece saat 23.30 da medyomun nöbetleriyle karşılaştım. Kendisine gerekli manyetik paslar yapıldı. Ve sabah 9.00 a kadar uyuması is-

tendi. Ramazan Beyin morali çok bozuktuk. Gece bizı evlerinde alkoydular. Sabah saat 8.30 da medyoma kendisini nasıl hissettiğini sordum. «Uyanmama daha yarım saatim var, ama ben iyiyim. Beni uyandırın artık.» Dedi. Evet gerçekten dokuza yarım saat vardı. Medyomun isteğı yerine getirilerek uyandırıldı. İnsan ruhunun zamanı hilemiyeceğimiz bir tarzda ölçtüğüne başka deliller de verebilirim

Başka birgün Devran Timur Hanıma 10.20 de yatağına girerek 10.27 de kendiliğinden transa gireceğini söyledim. Saata hiç bakmadığı halde emirler dakikası dakikasına yerine getirildi. Ve 10.27 de Devran Hanım Kendiliğinden transa girdi. Şimdi ilim adamlarına beyindeki saat problemini ciddi olarak incelemek düşüyor kanısındayım. Acaba uykuda zaman nasıl takip ediliyor?

Ayrıca manyetizma tekniğıyle ilgili oldukça ilginç sonuçlara ulaştım. Bazı hipnotizma otoritelerinin kanaati hılâfına, esasta manyetizma ve hipnotizmanın aynı olmadığını, manyetizmadaki el, kol ve baş durumlarının ve hareketlerinin rasgele yapıldığını gene aynı medyomla yaptığım deneylerde kat'i olarak anladım. Medyom transta iken, somye üzerine uzanmış bir halde yatan bedenini seyredebilmektedir. İfadesine göre kendisi uçmakta ve objeleri yukardan seyretmektedir. Telkinle ayrıca istenilen yönde hareket ettirilebilmektedir. Eşyaların içinden geçtiğini, duvarın bir yönünden öbür yönüne geçebildiğini, bu ara somyada yatan vücudunun muhtelif yerlerinden, muhtelif renklerin intişar ettiğini anlatıyordu. Üzerinde iki battaniye örtülü olduğu halde hangi elimi vücudunun hangi bölgesi üzerinde tuttuğumu hiç yanılmadan söylüyor ve benim bilhassa başımdan binlerce rengin süzülüğünü diğer şahıslardan farklı olarak etrafa beyaz ışıklar yaydığını iddia ediyordu. Pasları ters yaptığımda kendisi bu tekniğı bilmediğı halde uykusunun açıldığını ve vücudunda biriken elektriğın gittikçe tükendiğini ifade ediyordu. Yanımda bulu-

(Devamı sayfa 38'de)

Güzel Bir Günün Söylemek İstedikleri

Güzel bir gün insanlara acaba ne-
ler söylemek ister?

O, ilâhî bir saz gibi büyük ve eri-
şilmez ahengiyle sonsuzlukları dile ge-
tirir. Bir günde değil bir anda sayı-
lamıyacak kadar çok tesirelr yayarak
muhataplarıyla konuşur. Gönüllere
dolar, gönüllerden gönüllere taşar.
Anlamasını ve dinlemesini bilenler o-
nun sesini büyük bir hayranlıkla an-
be an takip eder, mutlu olurlar. Gü-
zel gün güzel söyler, iyi söyler, fay-
dalı söyler.

Güzel bir günde ne kadar çok
ağlayan insan görmüşüzdür? Onlar
yüzlerini güzelliğe, iyiliğe ve faydaya
dönmedikleri için ağlarlar. Onlar
mutsuzluğu arkadaş seçmişlerdir. Gü-
zel günün rengini göremezler, tatlı fı-
sıltısını duyamazlar, mis gibi kokularını
alamazlar, tadına varamazlar,
onunla bir olamazlar.

Bir şair çıkar güzel bir günün
birkaç pırıltısını anlayışımıza adap-
te etmeye, aldığı kadarını aktarmaya
çalışır. Ona yönelenler ekseriya daha
azı ile yetinirler.

Şiiri tabiatın kendisinden oku-
yanlar, başkalarına söyliyemeseler bi-
le yüzleriyle, fiilleriyle, duygu ve ni-
yetleriyle o ahenge uyarlar.

Güzel bir günün taşıdığı tesirler,
içimize huzur doldurur. Yaratılmış
her şeyi sevmeyi ve onların hikmetini
düşünmeyi telkin eder. Bu tesir altın-
da kalanlar kabiliyetleri ve tekâmül
seviyeleri derecesine göre değişik
vüs'at ve kalitede birer tefsirin sahi-
bi olurlar.

İnsan sevgisi de bu şartlar al-
tında koalyca gelişebilen bir tefsire

ulaşır. Parlak ışığın aydınlattığı in-
san yüzü, karanlıkta sakladığı vasıf-
larını birer birer açıklar.

Güzel gün yollarımızı aydınlatır,
seçmemizi kolaylaştırır. Bize, müsbet
tesirlere ve neticelere ulaşmamız için
güç verir.

İnsanlar çevrelerinde her an
mevcut müsbet ve menfi tesirlerle
sempatilerini ve irtibatlarını kendi
hür irâdeleriyle tesbit ve tâyin eder-
lerken, iyi günün getirdikleri gibi ni-
ce yardımları alıp almamak hususun-
da da hür bulunmaktadırlar.

O halde mesele günün güzeliğın-
den ziyade onun tefsirindedir.

Güzelliklere, iyiliklere teveccüh
edenler şüphesiz ki etmeyenlerden da-
ha iyi anlar ve anlatırlar.

Güzel gün, seviniz, faydalanınız,
faydalandırınız, ahenkli olunuz, daha
iyi idrak ediniz daha çok kimseye id-
rakinin gelişmesinde yardımcı olunuz
diyor. Olayların içinden gizli bir ses
gibi konuşuyor. Duyabilenlere ne mut-
lu...

Güzel günden bahsediyorken ak-
la günün çirkini olur mu? tarzında
bir soru gelir. Tanrının yarattığı her
şeyin güzel olduğuna şüphe yoktur.
Tefsirlerimizin kifayetsizliği, çirkin
farzettığımız intibaların anlaşılmasın-
a imkân vermemektedir. Bu şüp-
hesiz ki aynı zamanda bizim içinde
bulduğumuz realitenin bir icabıdır.

Karanlık gecelerde, bulutlu, yağ-
murlu, soğuk, sert rüzgârlı havalar-
da, seilmeyi beklemeden sevenlere,
sevebilenlere ne mutlu...

Onlar için her gün güzel, her şey
faydalıdır.

AKŞEHİR OLAYLARI

nan muhtelif kimselerin ellerini de medyumun muhtelif yerlerinde tuttuğum halde, her defasında benim elimi seçebiliyor diğer ellerden ışık ve elektrik gelmediğini anlatıyordu. Bu şekilde transta iken fay kutusundan çıkmış birkaç numarayı rasgele alıp kendim de kaç numara olduğumu bilmediğim halde, medyumun üzerine koydum. Ramazan Beyle ne kadar şaşırtmaya uğraşmışsak da medyumumuz her seferinde battaniye üzerine bıraktığımız kuponu kaç numara olduğunu bilebilmiştir. Bu ve buna benzer deneyler kendisiyle sık sık yaptığımız ve her an yapabileceğimiz şeylerdir.

Üstün bir klervoyans hassasına sahip olan Devran Timur Hanımı Bilim âlemine tanıtırken aynı tecrübeleri merak eden her bilim adamı önünde de yapmaya razı oldukları için kendisine ve eşi Ramazan beye teşekkürlerimi arz ederim. Selâmlarımla.

SPIRİT BASINDAN

(19 sayfadaki devam)

zamanların en önemli kazılarında birini teşkil etmiştir. Orada kazılar, 1950'lerden beri devam etmektedir. Bir çok iskelete ilâveten farklı derinliklerde yedi tane Neanderthal (taş devrinde yaşamış olan iptidai bir insan ırkına ait) iskelet bulunmuştur.

Colombia Üniversitesinde Antropoloji Profesörü olan Dr. Roluh Solecke, 60,000 yıla yayılan 2000 den fazla Neanderthal neslin, «modern» insan ortaya çıkmadan önce Shanidar mağarasında yaşadıklarını tahmin etmektedir.

Şimdiye kadar Shanidar mağarasında yapılan kazıların en derininde bulunan iskeletlerden biri Neanderthal IV'dir ki, bu insan 5 ayak 8 inch boyunda, iri yapılı bir insandır. Onun aşağı yukarı 60,000 yıl önce öldüğü tahmin edilmektedir fakat sadece bir tahminden ibaret kalabilir zira bu süre karbon 14 hesaplarına göre çok uzundur.

Teşis tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVE'Yİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMİNÖNÜ TAHMİS,
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI